Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1121/2009

z dnia 29 października 2009 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do systemów wsparcia dla rolników, ustanowionych w jego tytułach IV i V

(Dz.U. L 316 z 2.12.2009, str. 27)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 387/2010 z dnia 6 maja 2010 r.	L 114	1	7.5.2010
►**M2**	Rozporządzenie Komisji (UE) nr 736/2010 z dnia 13 sierpnia 2010 r.	L 214	13	14.8.2010
►**M3**	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1368/2011 z dnia 21 grudnia 2011 r.	L 341	33	22.12.2011
►**M4**	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 537/2012 z dnia 22 czerwca 2012 r.	L 164	5	23.6.2012
►**M5**	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 666/2012 z dnia 20 lipca 2012 r.	L 194	3	21.7.2012

sprostowane przez:

►**C1** Sprostowanie, Dz.U. L 223 z 25.8.2010, str. 44 (1121/2009)

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1121/2009

z dnia 29 października 2009 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do systemów wsparcia dla rolników, ustanowionych w jego tytułach IV i V

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ([1]), w szczególności jego art. 29 ust. 4 lit. a), art. 87 ust. 4, art. 89 ust. 2, art. 91 ust. 2, art. 101 ust. 2 akapit drugi, art. 103 ust. 1, art. 142 lit. c), e), q) i s) oraz art. 147.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 73/2009 uchyla i zastępuje rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001 ([2]). Przepisy wykonawcze dotyczące stosowania systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV oraz IVa rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1973/2004 z dnia 29 października 2004 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania odłogowanych gruntów do produkcji surowców ([3]). Należy dostosować rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 do zmian wprowadzonych rozporządzeniem (WE) nr 73/2009, w szczególności zmian określonych w jego tytule IV oraz w tytule V rozdziały 2 i 4. W celu zachowania jasności i uproszczenia przepisów rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 należy uchylić i zastąpić nowym rozporządzeniem.

(2) W celu zapewnienia sprawnego zarządzania programami przewidzianymi w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 73/2009, płatności przyznawane w ramach niektórych z tych programów należy ograniczyć w zależności od minimalnej powierzchni obszarów („płatność obszarowa”). Minimalną powierzchnię obszaru należy ustalić uwzględniając powierzchnię poszczególnych gospodarstw w niektórych państwach członkowskich lub szczególne uwarunkowania niektórych rodzajów produkcji.

(3) Należy zapobiegać obsiewaniu gruntów tylko w celu zakwalifikowania obszaru do płatności obszarowych. Należy szczegółowo określić niektóre warunki odnoszące się do siewu i uprawy roślin, w szczególności dotyczące roślin białkowych, ryżu oraz owoców

([1]) Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.
([2]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.
([3]) Dz.U. L 345 z 20.11.2004, s. 1.

▼B

i warzyw. Należy przestrzegać miejscowych norm celem uwzględnienia zróżnicowanych praktyk rolniczych w obrębie Wspólnoty.

(4) Należy zezwolić na złożenie tylko jednego wniosku o płatność obszarową w odniesieniu do każdej działki uprawianej w danym roku, z wyjątkiem przypadków gdy pomoc dotyczy produkcji nasion. Można przyznawać płatności obszarowe w odniesieniu do upraw subsydiowanych w ramach programu mieszczącego się w ramach polityki strukturalnej bądź środowiskowej Wspólnoty.

(5) Programy wsparcia określają, że w przypadku gdy powierzchnia, ilość lub liczba zwierząt, której dotyczy wniosek o przyznanie pomocy, przekracza ustalone górne wartości graniczne, to powierzchnia, ilość lub liczba zwierząt, której dotyczy wniosek o przyznanie pomocy powinna być w danym roku proporcjonalnie zredukowana. Z tego względu właściwe będzie ustalenie trybu i ostatecznych terminów wymiany informacji między Komisją a państwami członkowskimi celem poinformowania Komisji o powierzchniach lub ilościach lub liczbach zwierząt, za które wypłacono pomoc.

(6) Warunki płatności i obliczanie specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu zależą nie tylko od obszaru lub obszarów bazowych ustalonych dla każdego produkującego państwa członkowskiego na mocy art. 75 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lecz także od możliwych dalszych podziałów takich obszarów bazowych na podobszary oraz od obiektywnych kryteriów, wybranych przez każde państwo członkowskie do realizacji takiego dalszego podziału, od warunków, w których uprawiane działki są wykorzystywane na uprawy i od minimalnej powierzchni obszarów. W związku z tym należy ustalić szczegółowe zasady wyznaczania obszarów i podobszarów, gospodarowania nimi oraz sposobów ich uprawiania.

(7) Stwierdzenie ewentualnego przekroczenia powierzchni obszarów bazowych, o którym mowa w art. 76 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, pociąga za sobą redukcję specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu. W celu ustalenia sposobu obliczenia takiej redukcji należy określić uwzględniane przy tym kryteria oraz stosowane współczynniki.

(8) Kontynuacja wypłat specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu uzależniona jest od przekazania Komisji pewnych informacji dotyczących upraw na obszarach bazowych i podobszarach. W tym celu należy określić szczegółowe informacje, które państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji, oraz ostateczne terminy ich przekazywania.

(9) Art. 77 i 78 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewidują pomoc dla rolników produkujących ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, na mocy umowy kontraktacyjnej i w granicach kwoty określonej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającym wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ([1]). Należy zatem ustalić

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

▼B

warunki przyznawania pomocy oraz, w stosownych przypadkach, odniesienia do przepisów istniejących w zakresie systemu kwot ustalonego w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007.

(10) Należy ustalić normy na słodki łubin oraz badania określające, czy dana próbka kwalifikuje się jako słodki łubin, czy nie.

(11) W niektórych regionach tradycyjnie wysiewa się rośliny białkowe w połączeniu ze zbożami. Powstająca w taki sposób uprawa składa się głównie z roślin białkowych. Na potrzeby przyznawania premii z tytułu roślin białkowych obszary obsiewane w taki sposób należy zatem uznać za obszary upraw roślin białkowych.

(12) W celu skuteczności i dobrego zarządzania systemem pomocy z tytułu orzechów, przyznana pomoc obszarowa nie powinna służyć do finansowania niewielkich plantacji lub pojedynczych drzew. Z tego względu powinna zostać określona minimalna powierzchnia działki i minimalna gęstość obsadzenia drzewami w wyspecjalizowanym sadzie.

(13) Art. 87 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewiduje możliwość przyznania bezpośredniej pomocy w przypadku produkcji nasion jednego lub większej liczby gatunków roślin. Taka pomoc może być przyznana tylko w przypadku produkcji nasion podstawowych lub kwalifikowanych, a takie produkty muszą być jasno określone przez odniesienie do dyrektyw dotyczących kwalifikowania nasion i obrotu nimi: dyrektywy Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych ([1]), dyrektywy Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych ([2]) oraz dyrektywy Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włóknistych ([3]).

(14) Na potrzeby kontroli podstawowe i kwalifikowane nasiona muszą być produkowane na mocy umów na uprawy bądź deklaracji uprawy, które należy dołączyć do każdego wniosku, zaś zakłady produkcji nasion i producenci muszą być oficjalnie zatwierdzani lub rejestrowani.

(15) Na mocy załącznika XIII do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pomoc produkcyjna jest wypłacana za podstawowe i kwalifikowane nasiona odmian *Cannabis sativa* L. o zawartości tetrahydrokannabinolu nie wyższej niż 0,2 %. W celu zapewnienia jednolitego stosowania zasad przyznawania pomocy w całej Wspólnocie, za odmiany kwalifikowane *Cannabis sativa* L. należy uznać odmiany kwalifikowane do płatności bezpośrednich zgodnie z art. 39 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

(16) Tytuł IV rozdział 1 sekcja 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewiduje specjalną płatność z tytułu uprawy bawełny. Należy ustanowić szczegółowe zasady stosowania tego systemu. Zasady te powinny regulować zatwierdzanie gruntów nadających się do produkcji bawełny oraz zatwierdzanie odmian. Należy ponadto ustanowić kryterium definiujące siew. Wyznaczenie przez państwa członkowskie minimalnej gęstości obsadzenia tych

([1]) Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2298/66.
([2]) Dz.U. 125 z 11.7.1966, s. 2309/66.
([3]) Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74.

▼B

gruntów z uwzględnieniem warunków glebowo-klimatycznych i specyfiki regionu musi stanowić obiektywne kryterium ustalenia, czy siew został wykonany prawidłowo.

(17) Państwa członkowskie powinny dokonać zatwierdzenia organizacji międzybranżowych producentów bawełny na podstawie obiektywnych kryteriów dotyczących wielkości organizacji międzybranżowych oraz ich wewnętrznej struktury. Wielkość organizacji międzybranżowej powinna zostać ustalona z uwzględnieniem zdolności członka-przedsiębiorcy zajmującego się odziarnianiem bawełny do przyjęcia wystarczających ilości nieodziarnionej bawełny.

(18) Aby uniknąć komplikacji na poziomie zarządzania systemem pomocy, ten sam producent może należeć tylko do jednej organizacji międzybranżowej. Z tych samych powodów, jeżeli producent będący członkiem organizacji międzybranżowej zobowiązuje się dostarczać wytworzoną przez siebie bawełnę, powinien dostarczać ją jedynie do takiego przedsiębiorcy zajmującego się odziarnianiem bawełny, który jest członkiem tej samej organizacji.

(19) W ramach systemu pomocy z tytułu bawełny na państwa członkowskie nakłada się wymóg przekazywania swoim producentom pewnych informacji dotyczących uprawy bawełny, takich jak zatwierdzone odmiany, obiektywne kryteria zatwierdzania gruntów i minimalna gęstość ich obsadzenia. W trosce o poinformowanie rolników we właściwym czasie, państwo członkowskie powinno przekazać im te informacje przed określoną datą.

(20) Tytuł IV rozdział 1 sekcje 8 oraz 9 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewidują, że pomoc z tytułu owoców i warzyw jest przyznawana pod warunkiem zawarcia umowy dotyczącej przetwarzania. W tym celu należy wymagać zawarcia umowy dotyczącej przedmiotowych surowców rolniczych między zatwierdzonym pierwszym przetwórcą, z jednej strony, a producentem lub reprezentującą go uznaną organizacją producentów, z drugiej strony, lub w przypadku przejściowych płatności z tytułu owoców i warzyw oraz przejściowych płatności z tytułu owoców miękkich, zatwierdzonym podmiotem skupującym reprezentującym producenta.

(21) Aby zagwarantować, że surowiec objęty przejściowymi płatnościami z tytułu owoców i warzyw oraz przejściowymi płatnościami z tytułu owoców miękkich zostanie rzeczywiście przetworzony, należy ustanowić system zatwierdzania pierwszych przetwórców i podmiotów skupujących. Zatwierdzone w ten sposób podmioty gospodarcze musiałyby spełniać minimalne wymogi i byłyby karane w przypadku niewypełnienia zobowiązań zgodnie ze szczegółowymi zasadami ustanowionymi na szczeblu krajowym przez właściwe organy.

(22) W celu zapewnienia odpowiedniego zarządzania pulą środków finansowych na przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw, państwa członkowskie powinny ustalić na początku roku orientacyjną kwotę pomocy na hektar i przed rozpoczęciem okresu płatności ostateczną kwotę pomocy na hektar.

(23) Należy ustalić kryteria kwalifikowalności do premii z tytułu owiec i kóz przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 10 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w szczególności wymagane warunki.

▼B

(24) Art. 101 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewiduje przyznanie premii producentom mięsa koziego w niektórych regionach Wspólnoty. Należy zatem wyznaczyć te obszary zgodnie z kryteriami tam ustalonymi.

(25) Na mocy art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 rolnicy, w gospodarstwach których co najmniej 50 % powierzchni wykorzystywanej na cele rolnicze znajduje się na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania mogą zakwalifikować się do premii uzupełniającej. Art. 101 ust. 2 zawiera wzmiankę na temat specjalnych stref geograficznych, w których producenci mięsa koziego spełniają kryteria kwalifikacyjne premii z tytułu kóz. Należy ustanowić przepisy wprowadzające wymóg złożenia przez rolników spełniających te kryteria oświadczenia, potwierdzającego, że co najmniej połowa gruntów użytkowanych przez nich do produkcji rolniczej znajduje się na obszarach o mniej korzystnych warunkach gospodarowania lub na obszarach, które kwalifikują się do premii z tytułu kóz.

(26) Do celów kontroli kwalifikowalności do prawidłowego wymiaru premii z tytułu maciorek państwa członkowskie powinny sporządzić wykaz rolników prowadzących obrót mlekiem owczym bądź produktami na bazie mleka owczego.

(27) Mając na względzie wdrożenie systemu indywidualnych limitów, wprowadzonego w art. 104, 105 i 106 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nadal wolno stosować istniejące przepisy administracyjne dotyczące w szczególności bezpłatnego korzystania z przyznanych praw, korzystania z normalnych praw, w tym minimum użytkowania, tymczasowego przekazywania i przenoszenia praw, powiadomień o zmianach indywidualnego pułapu oraz przenoszenia praw poprzez rezerwę krajową. Niektóre z tych przepisów są przepisami szczególnymi stosowanymi w wyjątkowych i należycie uzasadnionych okolicznościach, w odniesieniu do — w zakresie korzystania z praw: rolników prowadzących małe gospodarstwa oraz rolników uczestniczących w programach ekstensyfikacji i wcześniejszych emerytur oraz — w zakresie przenoszenia praw: dziedziczenia praw do premii oraz rolników, którzy prowadzą wypas wyłącznie na gruntach publicznych lub będących wspólną własnością.

(28) Komisja nadzoruje nowe uzgodnienia i w związku z tym potrzebuje odpowiednich danych od państw członkowskich, włącznie z istotnymi informacjami na temat wdrażania zasad przyznawania premii.

(29) W stosownych przypadkach Komisji należy przesyłać szczegółowe informacje na temat krajowych zasad rządzących płatnościami dodatkowymi oraz ich wdrażania.

(30) Tytuł IV rozdział 1 sekcja 11 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 ustanawia płatności z tytułu wołowiny i cielęciny. Należy ustalić kryteria kwalifikacyjne, a zwłaszcza warunki wymagane do przyznania takich płatności.

(31) Należy ustanowić przepis dotyczący dokumentu administracyjnego określonego w art. 110 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, który powinien być sporządzany i wydawany na szczeblu krajowym. Uwzględnienie szczególnych warunków administracyjnych i kontrolnych w państwach członkowskich wymaga, by dopuszczalne były różne formy takiego dokumentu administracyjnego.

▼B

(32) Art. 110 ust. 3 lit. a) oraz art. 116 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 ustanawiają okres przetrzymywania, jako warunek przyznania premii specjalnej i premii ubojowej. Konieczne jest zatem zdefiniowanie i określenie długości tego okresu.

(33) Uzgodnienia odnośnie do przyznawania premii specjalnej w momencie uboju powinny być spójne z uzgodnieniami dotyczącymi przyznawania premii ubojowej. Należy wyszczególnić rodzaje dokumentów, które mają towarzyszyć zwierzęciu do chwili uboju, wysyłki lub eksportu. W celu uwzględnienia specjalnych cech trybu przyznawania płatności w momencie uboju należy ustalić kategorie wiekowe wołów oraz sposób prezentacji tusz bydła dorosłego.

(34) Należy zdefiniować pojęcie krowy mamki, wprowadzone w art. 111 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Należy tu stosować te same rasy, które zostały wymienione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2342/1999 z dnia 28 października 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w odniesieniu do systemu premii ([1]). Ponadto nadal można stosować istniejące wymagania podstawowe, w szczególności dotyczące przeciętnego udoju mleka oraz dodatkowej premii krajowej.

(35) Nadal można stosować istniejące przepisy administracyjne, w szczególności w odniesieniu do pułapów indywidualnych, powiadomień o indywidualnych pułapach i rezerwie krajowej, praw uzyskanych bezpłatnie, wykorzystania praw, przeniesienia i tymczasowego przekazywania praw oraz przeniesienia poprzez rezerwę krajową.

(36) Na podstawie dostępnych informacji Komisja powinna określić, które państwa członkowskie spełniają warunki zastosowania programu specjalnego, przewidzianego w art. 115 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Należy przedstawić szczególne ustalenia dotyczące przyznawania premii.

(37) Należy ustalić przepisy szczegółowe dotyczące stosowania zasad do okresów, terminów i limitów czasowych okresu przetrzymywania.

(38) W celu uproszczenia wniosek o pomoc na „zwierzęta gospodarskie”, przewidziany w systemie zintegrowanym, powinien być uważany za dokument stanowiący wniosek o premię ubojową, pod warunkiem że zawiera on wszystkie elementy wymagane do uzasadnienia wypłaty premii oraz że zwierzę zostaje poddane ubojowi w tym samym państwie członkowskim, w innym państwie członkowskim bądź wywiezione.

(39) Należy zapewnić możliwość korzystania ze skomputeryzowanej bazy danych, o której mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającym system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącym etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny

([1]) Dz.U. L 281 z 4.11.1999, s. 30.

▼B

oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 ([1]), w celu ułatwienia zarządzania premią ubojową, pod warunkiem że zainteresowane państwo członkowskie uzna, iż baza danych gwarantuje dostateczną pewność, co do dokładności zawartych w niej danych do celów wypłaty premii.

(40) Premia ubojowa za cielęta zależy od limitu maksymalnej masy. Należy zatem określić znormalizowany sposób prezentacji tusz, do którego odnosi się taka masa maksymalna.

(41) W celu zapewnienia możliwie jak najszybszej wypłaty płatności rolnikom należy ustanowić przepis dotyczący przyznawania zaliczek. Jednakże wobec stosowania pułapów krajowych lub regionalnych należy podjąć takie środki, dzięki którym zaliczka nie przekroczy ostatecznej kwoty płatności. Należy zatem ustanowić przepis umożliwiający państwom członkowskim redukcję procentu zaliczki w programach premii objętych takimi pułapami.

(42) Konieczne jest ustalenie terminu dostarczania informacji uwzględnianych we wniosku o premię specjalną oraz w programach premii z tytułu krów mamek. W celu zapewnienia sprawnego oraz konsekwentnego zarządzania należy przyjąć zasadę, że termin ten będzie terminem składania wniosków. Jednakże w kwestii premii specjalnej wypłacanej z tytułu uboju należy ustalić zasady specjalne, które pozwolą uniknąć przeniesień z jednego roku na następny w celu uzyskania wyższej premii. W przypadku premii ubojowej data uboju lub wywozu lepiej informuje o faktycznie przeprowadzonych operacjach.

(43) Zgodnie z art. 124 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz celem uniknięcia zarządzania licznymi wnioskami, co wiązałoby się z bardzo niskimi płatnościami dla gospodarstw, Bułgaria, Republika Czeska, Estonia, Łotwa, Litwa, Węgry, Polska, Rumunia i Słowacja wystąpiły o upoważnienie do ustalenia minimalnej powierzchni przypadającego na gospodarstwo obszaru kwalifikującego się na poziomie wyższym od 0,3 ha.

(44) Nowe państwa członkowskie, w rozumieniu art. 2 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, stosujące system jednolitej płatności obszarowej, oszacowały tę część powierzchni ich użytków rolnych, która została zachowana w dobrym stanie eksploatacyjnym na dzień 30 czerwca 2003 r., i zaproponowały jej dostosowanie zgodnie z minimalną powierzchnią obszaru kwalifikującego się przypadającego na gospodarstwo.

(45) Art. 132 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 daje nowym państwom członkowskim możliwość uzupełnienia wypłacanej rolnikowi płatności bezpośredniej, pod warunkiem uzyskania zezwolenia Komisji. Należy ustalić ogólne warunki korzystania z tej możliwości.

(46) Uwzględniając przepisy szczególne w zakresie pomocy z tytułu roślin energetycznych przewidzianej w tytule IV rozdział 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz płatności obszarowej z tytułu roślin uprawnych przewidzianej w tytule IV rozdział 10 tego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do upraw wieloletnich oraz w celu uwolnienia rolników lub przetwórców od niepotrzebnych obciążeń administracyjnych po likwidacji tej pomocy, należy określić niektóre zasady przejściowe dla zapewnienia jej płynnej likwidacji oraz zwolnienia zabezpieczeń wniesionych przez podmioty skupujące i przetwórców.

([1]) Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

▼B

(47) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES I POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania następujących systemów wsparcia przewidzianych w tytule IV rozdział 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009:

a) specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu przewidzianej w jego sekcji 1;

b) pomocy dla producentów ziemniaków na skrobię przewidzianej w jego sekcji 2;

c) premii z tytułu roślin białkowych przewidzianej w jego sekcji 3;

d) płatności obszarowej z tytułu orzechów przewidzianej w jego sekcji 4;

e) pomocy z tytułu nasion przewidzianej w jego sekcji 5;

f) specjalnej płatności z tytułu uprawy bawełny przewidzianej w jego sekcji 6;

g) przejściowej płatności z tytułu owoców i warzyw oraz przejściowej płatności z tytułu owoców miękkich przewidzianych w jego sekcjach 8 i 9;

h) premii w sektorze mięsa baraniego i koziego przewidzianych w jego sekcji 10;

i) płatności z tytułu wołowiny i cielęciny przewidzianych w jego sekcji 11.

2. Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania następujących systemów wsparcia przewidzianych w tytule V rozporządzenia (WE) nr 73/2009:

a) systemu jednolitej płatności obszarowej przewidzianego w jego rozdziale 2;

b) uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich przewidzianych w jego rozdziale 4.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje ustanowione w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009 ([1]) oraz w art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 ([2]).

W szczególności w związku z systemem jednolitej płatności obszarowej stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian definicję zagajnika o krótkiej rotacji ustanowioną w art. 2 lit. n) rozporządzenia (WE) nr 1120/2009.

([1]) Zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego.
([2]) Zob. s. 65 niniejszego Dziennika Urzędowego.

▼B

Artykuł 3

Kumulowanie płatności obszarowych

W danym roku w odniesieniu do dowolnej uprawianej działki można złożyć tylko jeden wniosek o płatność obszarową wymienioną w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 4

Powiadomienia o wnioskach rolników i płatnościach

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji drogą elektroniczną następujące informacje przy użyciu udostępnionych przez Komisję formularzy:

a) najpóźniej do dnia 1 września danego roku:

(i) całkowitą powierzchnię, w odniesieniu do której złożono wnioski, w przypadku:

▼M5

_____

▼B

— specjalnej płatności z tytułu uprawy bawełny przewidzianej w art. 88 rozporządzenia (WE) nr 73/2009,

— systemu jednolitej płatności obszarowej przewidzianego w art. 122 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

(ii) łączną liczbę wniosków w przypadku premii z tytułu owiec i kóz przewidzianych w art. 99 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w podziale na rodzaje samic oraz systemy premii;

▼M5

_____

▼B

c) najpóźniej do dnia 31 stycznia następnego roku:

(i) całkowitą wyznaczoną powierzchnię wykorzystaną do obliczenia współczynnika redukcji w przypadku:

▼M5

_____

▼B

— specjalnej płatności z tytułu uprawy bawełny przewidzianej w art. 88 rozporządzenia (WE) nr 73/2009,

— systemu jednolitej płatności obszarowej przewidzianego w art. 122 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

▼M5

_____

▼B

(iii) całkowitą liczbę krów, w odniesieniu do których złożono wnioski o premię z tytułu krów mamek, przewidzianą w art. 111 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w podziale na programy, o których mowa w art. 111 ust. 2 lit. a) oraz b).

▼M5

_____

▼B

2. W powiadomieniach, o których mowa w ust. 1, powierzchnię obszarów wyraża się w hektarach z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, ilości wyraża się w tonach z dokładnością do trzech miejsc po przecinku.

3. Jeżeli informacje wymagane na mocy ust. 1 ulegną zmianie, w szczególności na skutek kontroli, korekt lub poprawy w stosunku do poprzednio wskazanych liczb, Komisji przesyła się zaktualizowane dane w ciągu jednego miesiąca od wystąpienia zmiany.

TYTUŁ II

SZCZEGÓŁOWE ZASADY DOTYCZĄCE TYTUŁU IV ROZPORZĄDZENIA (WE) nr 73/2009

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 5

Szczegółowe wymagania w zakresie minimalnej powierzchni, siewu i uprawy

1. Specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu, premia z tytułu roślin białkowych, pomoc z tytułu nasion oraz płatności z tytułu owoców i warzyw, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), c), e) oraz g), są przyznawane dla każdego typu uprawy wyłącznie w przypadku obszarów, które były przedmiotem wniosku o przyznanie pomocy w odniesieniu do co najmniej 0,3 hektara. Ponadto powierzchnia każdej uprawianej działki jest większa od minimalnej powierzchni ustalonej przez państwo członkowskie w art. 13 ust. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009.

W przypadku Malty płatności bezpośrednie wymienione w art. 1 ust. 1 lit. a), c), e), oraz g) są przyznawane dla każdego typu uprawy wyłącznie w przypadku obszarów, które były przedmiotem wniosku w odniesieniu do co najmniej 0,1 hektara, o ile każda uprawiana działka przekracza minimalną powierzchnię ustaloną przez państwo członkowskie w granicach limitu określonego w art. 13 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

▼M1

W przypadku Grecji i Cypru przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw, o których mowa w art. 1 lit. g), są przyznawane dla każdego typu uprawy wyłącznie w przypadku obszarów, które były przedmiotem wniosku w odniesieniu do co najmniej 0,1 hektara, o ile każda

▼M1

uprawiana działka przekracza minimalną powierzchnię ustaloną przez państwo członkowskie w granicach limitu określonego w art. 13 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

▼B

W przypadku Bułgarii, Łotwy, Węgier i Polski płatność z tytułu owoców miękkich, o której mowa w art. 1 ust. 1 lit. g), jest przyznawana dla każdego typu uprawy wyłącznie w przypadku obszarów, które były przedmiotem wniosku w odniesieniu do co najmniej 0,1 hektara, o ile każda uprawiana działka przekracza minimalną powierzchnię ustaloną przez państwo członkowskie w granicach limitu określonego w art. 13 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

2. Minimalna powierzchnia działki kwalifikująca się do płatności obszarowej przewidzianej w art. 1 ust. 1 lit. d) wynosi 0,1 hektara. Państwa członkowskie mogą jednak zwiększyć minimalną powierzchnię na podstawie obiektywnych kryteriów z uwzględnieniem specyfiki przedmiotowych obszarów.

3. Specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu, premia z tytułu roślin białkowych oraz płatności z tytułu owoców i warzyw, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), c) oraz g), przyznawane są tylko do obszarów całkowicie obsianych lub obsadzonych oraz takich, które spełniają wszystkie normalne warunki upraw ustanowione w miejscowych normach.

Artykuł 6

Współczynniki redukcji

Współczynnik redukcji obszarów w przypadkach, o których mowa art. 76, art. 81 ust. 2 oraz art. 84 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jest ustalany przed przyznaniem płatności rolnikom i najpóźniej do dnia 31 stycznia następnego roku na podstawie danych przekazanych zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b) oraz c) niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ 2

Specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu

Artykuł 7

Terminy siewu

Aby kwalifikować się do specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu, deklarowany obszar musi zostać obsiany najpóźniej do:

a) dnia 30 czerwca poprzedzającego przedmiotowe zbiory w przypadku Francji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch;

b) dnia 31 maja w przypadku pozostałych państw członkowskich produkujących ryż, wymienionych w art. 74 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 8

Współczynnik redukcji

Współczynnik redukcji specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu, o którym mowa w art. 76 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jest obliczany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 9

Powiadomienia

Państwa członkowskie mogą co roku wprowadzać zmiany podziału swego obszaru lub obszarów bazowych ustanowionych w art. 75 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na podobszary oraz obiektywnych kryteriów, na podstawie których dokonuje się tych podziałów. Państwa członkowskie przekazują te informacje Komisji najpóźniej do dnia 15 maja poprzedzającego przedmiotowe zbiory.

ROZDZIAŁ 3

Pomoc dla producentów ziemniaków na skrobię

Artykuł 10

Kwalifikowalność

Pomoc dla producentów ziemniaków skrobiowych, przewidzianą w art. 77 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przyznaje się z tytułu ilości ziemniaków objętych umową kontraktacji zgodnie z przepisami art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 571/2009 ([1]), na podstawie masy netto ziemniaków, wyznaczonej za pomocą jednej z metod opisanych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2235/2003 ([2]), zaś zawartość skrobi w dostarczonych ziemniakach jest zgodna z wartościami ustalonymi w załączniku II do tego rozporządzenia.

Nie przyznaje się żadnej pomocy producentom takich ziemniaków skrobiowych, w których zawartość skrobi jest niższa niż 13 %, z wyjątkiem przypadków gdy ma zastosowanie art. 5 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 571/2009.

Artykuł 11

Cena minimalna

Pomoc dla producentów ziemniaków skrobiowych jest uwarunkowana dostarczeniem dowodu, że w momencie dostawy do zakładu została zapłacona cena nie mniejsza od ceny, o której mowa w art. 95a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zgodnie ze stawkami ustalonymi w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 2235/2003.

Zastosowanie ma art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 571/2009.

Artykuł 12

Płatność

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 29 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pomoc dla producentów ziemniaków skrobiowych wypłacana jest rolnikowi przez państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się gospodarstwo dostarczające ziemniaki do celów wytwarzania skrobi ziemniaczanej, po dostarczeniu przez rolnika do przedsiębiorstwa wytwarzającego skrobię ziemniaczaną wszystkich ilości dla danego roku gospodarczego, w terminie czterech miesięcy od daty przedstawienia dowodu, o którym mowa w art. 11 niniejszego rozporządzenia, oraz pod warunkiem dotrzymania warunków, o których mowa w art. 10 niniejszego rozporządzenia.

([1]) Dz.U. L 171 z 1.7.2009, s. 6.
([2]) Dz.U. L 339 z 24.12.2003, s. 36.

▼B

2. Państwa członkowskie mogą przyznawać zaliczki od dnia 1 grudnia danego roku gospodarczego, obliczone na podstawie częściowych partii ziemniaków skrobiowych dostarczonych przez rolnika do zakładu produkcyjnego skrobi w danym roku gospodarczym. Każda wypłata zaliczki będzie przyznawana do takiej ilości dostarczonych ziemniaków skrobiowych, dla której dostarczono dowód, o którym mowa w art. 11, i w przypadku której spełniono wymagania, o których mowa w art. 10.

ROZDZIAŁ 4

Premia z tytułu roślin białkowych

Artykuł 13

Słodki łubin

Na potrzeby premii z tytułu roślin białkowych, przewidzianej w tytule IV rozdział 1 sekcja 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, „słodki łubin" oznacza takie odmiany łubinu, z których wytwarza się nasiona zawierające nie więcej niż 5 % nasion gorzkich. Zawartość nasion gorzkich obliczana jest na podstawie badania opisanego w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Mieszanka zbóż i roślin białkowych

W regionach, gdzie rośliny białkowe wysiewane są tradycyjnie w połączeniu ze zbożami, premia z tytułu roślin białkowych jest wypłacana na żądanie wnioskodawcy, pod warunkiem że wykaże on, że w mieszance przeważają rośliny białkowe, zgodnie z wymogami właściwych organów danego państwa członkowskiego.

ROZDZIAŁ 5

Płatność obszarowa z tytułu orzechów

Artykuł 15

Warunki wypłaty pomocy wspólnotowej

1. Do płatności obszarowej przewidzianej w art. 82 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 kwalifikują się jedynie działki rolne obsadzone drzewami orzechowymi i spełniające w dniu ustalonym zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 warunki, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

W przypadku działki obsadzonej różnymi gatunkami drzew orzechowych i w przypadku gdy pomoc jest zróżnicowana w zależności od gatunku, kwalifikowalność uwarunkowana jest zachowaniem minimalnej liczby drzew na hektar ustanowionej w ust. 2 niniejszego artykułu, w odniesieniu do co najmniej jednego z gatunków drzew orzechowych.

2. Liczba drzew orzechowych na hektar nie może być mniejsza od:

(i) 125 w przypadku orzechów laskowych;

(ii) 50 w przypadku migdałów;

▼B

(iii) 50 w przypadku orzechów włoskich;

(iv) 50 w przypadku pistacji;

(v) 30 w przypadku chleba świętojańskiego.

Państwa członkowskie mogą jednak podwyższyć minimalny poziom gęstości zadrzewienia na podstawie obiektywnych kryteriów z uwzględnieniem specyfiki przedmiotowej produkcji.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 akapit drugi, poziom pomocy, która ma zostać przyznana, jest poziomem odpowiadającym gatunkowi, dla którego spełnione są warunki kwalifikowalności i dla którego kwota jest najwyższa.

Artykuł 16

Warunki kwalifikowalności do pomocy krajowej

Art. 15 niniejszego rozporządzenia stosuje się do pomocy krajowej przewidzianej w art. 86 i art. 120 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Bez uszczerbku dla art. 86 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwo członkowskie może wprowadzić dodatkowe kryteria kwalifikowalności, pod warunkiem że będą one spójne z celami ochrony środowiska, rozwoju obszarów wiejskich, społecznymi i gospodarczymi programu pomocy i że nie będą powodować dyskryminacji niektórych producentów. Państwa członkowskie dokonują niezbędnych uzgodnień odnośnie do kontroli przestrzegania kryteriów kwalifikowalności przez rolników.

Artykuł 17

Powiadomienia

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji wymienione niżej dane, w każdym przypadku przed terminem składania wniosków wyznaczonym przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 i najpóźniej do:

a) dnia 31 marca; podwyższone poziomy gęstości zadrzewienia i kryteria, o których mowa w art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, oraz kryteria dodatkowe, o których mowa w art. 16 niniejszego rozporządzenia;

b) do dnia 15 maja; jeżeli dane państwo członkowskie różnicuje pomoc udzieloną na mocy art. 82 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 — poziom płatności obszarowych w podziale na poszczególne produkty lub zmianę krajowych powierzchni gwarantowanych (dalej zwanych „KPG”).

2. Jakiekolwiek zmiany w informacjach, które należy przekazywać Komisji na mocy ust. 1, mają zastosowanie do następnego roku i są przekazywane Komisji przez zainteresowane państwo członkowskie wraz z obiektywnymi kryteriami, uzasadniającymi takie zmiany.

▼B

ROZDZIAŁ 6

Pomoc z tytułu nasion

Artykuł 18

Kwalifikacja nasion

Pomoc z tytułu nasion przewidziana w art. 87 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przyznawana jest na produkcję nasion podstawowych i oficjalnie kwalifikowanych nasion zgodnie z definicjami zawartymi w dyrektywach 66/401/EWG, 66/402/EWG i 2002/57/WE oraz spełniających normy i warunki ustalone w tych dyrektywach, zgodnie z przepisami art. 19–23 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

Produkcja nasion

1. Nasiona są produkowane:

a) albo na mocy umowy na uprawę zawartą przez zakład produkcji nasion lub hodowcę z jednej strony i przez producenta nasion z drugiej strony;

b) albo bezpośrednio przez zakład produkcji nasion lub hodowcę; taką produkcję poświadcza deklaracja uprawy.

2. Zakłady produkcji nasion i hodowcy, o których mowa w ust. 1, są zatwierdzeni lub zarejestrowani przez państwa członkowskie. Zatwierdzenie lub rejestracja dokonana przez państwo członkowskie obowiązuje na całym terytorium Wspólnoty.

3. Zakład produkcji nasion lub hodowca produkujący nasiona w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym miało miejsce zatwierdzenie lub rejestracja, o której mowa w ust. 2, na żądanie właściwych organów tego innego państwa członkowskiego dostarcza wszelkie informacje wymagane do kontroli uprawnienia do pomocy.

Artykuł 20

Kwalifikowalność terytorialna

Każde państwo członkowskie przyznaje pomoc wyłącznie na nasiona zebrane na własnym terytorium w roku kalendarzowym, w którym rozpoczął się rok gospodarczy przyznawanej pomocy.

Pomoc jest przyznawana wszystkim producentom nasion na warunkach, które zapewniają jednakowe traktowanie beneficjantów niezależnie od ich miejsca działalności w obrębie Wspólnoty.

Artykuł 21

Obrót nasionami

Pomoc jest przyznawana tylko pod warunkiem, że nasiona zostały faktycznie wprowadzone do obrotu przez beneficjenta celem siewu najpóźniej do dnia 15 czerwca roku następującego po danym zbiorze.

▼B

Termin „wprowadzone do obrotu” oznacza udostępnione lub na składzie, wystawione na sprzedaż, oferowane na sprzedaż, sprzedane bądź dostarczone innej osobie.

Artykuł 22

Zaliczki

Państwa członkowskie mogą przyznawać producentom nasion zaliczki od dnia 1 grudnia roku, w odniesieniu do którego przyznana jest pomoc. Płatność taka jest proporcjonalna do ilości nasion, które zostały wprowadzone na rynek do celów siewu w rozumieniu przepisów art. 21, pod warunkiem spełnienia wszystkich warunków przedstawionych w niniejszym rozdziale.

Artykuł 23

Odmiany konopi

Za odmiany konopi (*Cannabis sativa* L.) kwalifikowane do pomocy zgodnie z art. 87 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 uznaje się odmiany określone w art. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1120/2009.

ROZDZIAŁ 7

Specjalna płatność z tytułu uprawy bawełny

Artykuł 24

Zatwierdzenie użytków rolnych do celów produkcji bawełny

Państwa członkowskie określają obiektywne kryteria, na podstawie których zatwierdza się użytki rolne do specjalnej płatności z tytułu uprawy bawełny przewidzianej w art. 88 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Podstawą tych kryteriów jest co najmniej jeden z następujących elementów:

a) gospodarka rolna regionów, gdzie dominującą uprawą jest bawełna;

b) warunki glebowo-klimatyczne przedmiotowych obszarów;

c) zarządzanie wodą w celach irygacyjnych;

d) zmianowanie i techniki uprawy uwzględniające ochronę środowiska.

Artykuł 25

Zatwierdzanie odmian do siewu

Państwa członkowskie zatwierdzają odmiany zarejestrowane we „Wspólnotowym katalogu odmian roślin rolniczych”, które dostosowuje się do potrzeb rynku.

Artykuł 26

Wymogi kwalifikowalności

Obsianie powierzchni, o których mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 osiąga się przez uzyskanie minimalnej gęstości obsadzenia pól ustalonej przez państwo członkowskie z uwzględnieniem warunków glebowo-klimatycznych i, w stosownych przypadkach, specyfiki regionalnej.

▼B

Artykuł 27

Praktyki rolne

Państwa członkowskie mogą określać szczegółowe zasady w zakresie praktyk rolnych niezbędnych do utrzymania upraw i zbioru plonów w normalnych warunkach wzrostu.

Artykuł 28

Zatwierdzanie organizacji międzybranżowych,

1. Państwa członkowskie zatwierdzają przed dniem 31 grudnia każdego roku na rok kolejny wszystkie organizacje międzybranżowe związane z produkcją bawełny, które wystąpiły z wnioskiem i które:

a) obejmują łączną powierzchnię wynoszącą co najmniej 4 000 ha zgodnie z postanowieniami państwa członkowskiego i spełniającą kryteria zatwierdzenia określone w art. 24 oraz których członkiem jest co najmniej jedno przedsiębiorstwo zajmujące się odziarnianiem;

b) przyjęły wewnętrzny regulamin określający w szczególności warunki członkostwa oraz składki, zgodnie z zasadami i przepisami krajowymi i wspólnotowymi.

2. W przypadku stwierdzenia, że zatwierdzona organizacja międzybranżowa nie przestrzega kryteriów zatwierdzenia przewidzianych w ust. 1, państwo członkowskie cofa zatwierdzenie, chyba że niedociągnięcia dotyczące przedmiotowych kryteriów zostaną w rozsądnym terminie usunięte. W przypadku gdy planuje się cofnięcie zatwierdzenia, państwo członkowskie powiadamia o tym zamiarze organizację międzybranżową, podając jego powody. Państwo członkowskie zezwala organizacjom międzybranżowym na przedstawienie swoich uwag w określonym terminie. W przypadku cofnięcia zatwierdzenia państwo członkowskie przewiduje zastosowanie odpowiednich sankcji.

Rolnicy będący członkami zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, której zatwierdzenie zostało cofnięte zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, tracą prawo do zwiększenia pomocy przewidziane w art. 92 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 29

Obowiązki producentów

1. Jeden producent nie może być członkiem kilku organizacji międzybranżowych.

2. Producent będący członkiem organizacji międzybranżowej dostarcza wyprodukowaną bawełnę przedsiębiorcy zajmującemu się odziarnianiem bawełny, który należy do tej samej organizacji.

3. Przynależność producentów do zatwierdzonej organizacji międzybranżowej musi wynikać z dobrowolnego przystąpienia.

Artykuł 30

Informowanie producentów

1. Do dnia 31 stycznia danego roku państwa członkowskie powiadamiają plantatorów bawełny o:

a) zatwierdzonych odmianach; jednakże o odmianach zatwierdzonych zgodnie z art. 25 po tym terminie należy poinformować rolników do dnia 15 marca przedmiotowego roku;

▼B

b) kryteriach zatwierdzania gruntów;

c) minimalnej gęstości obsadzenia pól bawełny, o której mowa w art. 26;

d) wymaganych praktykach rolnych.

2. W przypadkach cofnięcia zatwierdzenia odmiany państwa członkowskie informują o tym rolników najpóźniej do dnia 31 stycznia na potrzeby siewu w roku następnym.

ROZDZIAŁ 8

Przejściowe płatności z tytułu owoców i warzyw i przejściowa płatność z tytułu owoców miękkich

Artykuł 31

Definicje

Dla celów niniejszego rozdziału:

a) „wnioskodawca” oznacza dowolnego rolnika uprawiającego obszary, o których mowa w art. 96 i art. 98 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, z zamiarem uzyskania pomocy przewidzianej w tych artykułach;

b) „pomoc” oznacza przejściową płatność z tytułu owoców i warzyw przewidzianą w art. 96 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 lub przejściową płatność z tytułu owoców miękkich przewidzianą w art. 98 wymienionego rozporządzenia;

c) „pierwszy przetwórca” oznacza dowolnego użytkownika surowców rolnych, o których mowa w art. 96 i art. 98 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, który prowadzi pierwszy proces przetwórstwa tych surowców z zamiarem uzyskania jednego produktu lub większej liczby produktów wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. j) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

d) „podmiot skupujący” oznacza dowolną osobę podpisującą umowę z wnioskodawcą w rozumieniu lit. a) i nabywającą na własny rachunek co najmniej jeden z produktów, o których mowa odpowiednio w art. 54 ust. 2 akapit czwarty lub art. 98 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

e) „uznana organizacja producentów” oznacza dowolną osobę prawną lub jasno określoną część osoby prawnej spełniającą wymogi określone w art. 122, art. 125a ust. 1 oraz art. 125b ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, uznaną przez zainteresowane państwo członkowskie zgodnie z art. 125b wymienionego rozporządzenia i uznane grupy producentów zgodnie z art. 125e oraz art. 103a wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 32

Umowa

1. Nie naruszając wykorzystania przez państwa członkowskie możliwości przewidzianej w art. 97 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, umowa o przetwórstwo, o której mowa w art. 97 ust. 3 i art. 98 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, powinna zostać zawarta między, z jednej strony, zatwierdzonym pierwszym przetwórcą w rozumieniu art. 33, a z drugiej strony, wnioskodawcą lub reprezentującą go uznaną organizacją producentów lub reprezentującym wnioskodawcę zatwierdzonym podmiotem skupującym w rozumieniu art. 33.

▼B

W przypadku, gdy uznana organizacja producentów pełni również funkcję zatwierdzonego pierwszego przetwórcy, umowa może przyjąć formę zobowiązania do realizacji dostaw.

2. Umowa lub zobowiązanie do realizacji dostaw określa co najmniej:

a) nazwy i adresy stron umowy lub zobowiązania do realizacji dostaw;

b) przedmiotowe gatunki oraz areał obsadzony każdym gatunkiem;

c) w stosownych przypadkach zobowiązanie wnioskodawcy do dostarczenia pierwszemu przetwórcy całkowitej zebranej ilości lub minimalnych ilości określonych przez państwa członkowskie.

W przypadkach, w których umowa zawierana jest między zatwierdzonym pierwszym przetwórcą a uznaną organizacją producentów lub zatwierdzonym podmiotem skupującym reprezentującym wnioskodawcę, umowa określa również nazwy i adresy, o których mowa w lit. a), zainteresowanych wnioskodawców oraz gatunki i areał obsadzony każdym gatunkiem, o których mowa w lit. b), dla każdego zainteresowanego wnioskodawcy.

Artykuł 33

Zatwierdzanie pierwszych przetwórców i odbiorców

1. Do celów niniejszego rozdziału państwa członkowskie ustanawiają system zatwierdzania pierwszych przetwórców i odbiorców mających siedzibę na ich terytorium. W szczególności określają warunki zatwierdzania gwarantujące co najmniej, że:

a) zatwierdzeni pierwsi przetwórcy i odbiorcy mają możliwości administracyjne pozwalające na zarządzanie umowami, o których mowa w art. 32;

b) zatwierdzeni pierwsi przetwórcy mają odpowiednie możliwości produkcyjne.

2. Państwa członkowskie określają procedurę kontroli zatwierdzania.

3. Zatwierdzenia przyznane zgodnie z rozporządzeniami Rady (WE) nr 2201/96 ([1]), (WE) nr 2202/96 ([2]) i (WE) nr 1234/2007 zachowują ważność dla celów niniejszego rozdziału.

4. Państwa członkowskie stosują odpowiednie kary w przypadku stwierdzenia, że zatwierdzony pierwszy przetwórca lub podmiot skupujący nie spełnia zobowiązań określonych w niniejszym rozdziale lub przyjętych na jego podstawie przepisów krajowych, lub jeśli zatwierdzony pierwszy przetwórca lub odbiorca nie zgadza się na przeprowadzenie lub nie ułatwia kontroli przeprowadzanych przez właściwe organy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1122/2009. Wysokość kar oblicza się w zależności od wagi naruszenia.

5. Państwa członkowskie publikują wykaz zatwierdzonych pierwszych przetwórców i podmiotów skupujących przynajmniej na dwa miesiące przed terminem ustalonym zgodnie z art. 11 ust. 2 lub art. 13 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

([1]) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 29.
([2]) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 49.

▼B

Artykuł 34

Poziom pomocy dla płatności z tytułu owoców i warzyw

1. Zgodnie z art. 97 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i przed dniem 15 marca roku, w odniesieniu do którego składany jest wniosek o pomoc, państwa członkowskie ustalają i udostępniają opinii publicznej orientacyjną kwotę pomocy na hektar.

2. Zgodnie z art. 97 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwa członkowskie ustalają ostateczną kwotę pomocy na hektar na podstawie wyznaczonej powierzchni.

ROZDZIAŁ 9

Premie w sektorze mięsa baraniego i koziego

Sekcja 1

Wnioski i płatności

Artykuł 35

Wnioski i okres przetrzymywania

1. Oprócz wymagań stawianych w ramach zintegrowanego systemu administracji i kontroli opisanego w tytule II rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 (zwanego dalej „systemem zintegrowanym") we wnioskach o przyznanie premii z tytułu maciorek i kóz oraz premii uzupełniających rolnicy wskazują, czy prowadzą obrót mlekiem owiec bądź produktami na bazie mleka owczego w ciągu roku, którego dotyczy wniosek o premię.

2. Wnioski o premie z tytułu maciorek i kóz przedkłada się właściwemu organowi wyłącznie w jednym okresie, ustalonym przez zainteresowane państwo członkowskie i rozpoczynającym się nie wcześniej niż dnia 1 listopada, a kończącym się nie później niż dnia 30 kwietnia, odpowiednio poprzedzającym i następującym po rozpoczęciu roku, którego dotyczą wnioski.

3. Okres, o którym mowa w art. 103 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w trakcie którego rolnik zobowiązuje się do przetrzymywania w swym gospodarstwie maciorek lub samic kóz w liczbie, która odpowiada podanej we wniosku o premię (zwany dalej „okresem przetrzymywania"), wynosi 100 dni, począwszy od pierwszego dnia po upływie terminu składania wniosków, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 36

Obszary kwalifikujące się do premii z tytułu kóz

Obszary, których wykaz podano w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, spełniają kryteria, o których mowa w art. 101 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Jednakże państwa członkowskie regularnie monitują spełnianie tych kryteriów na wszystkich obszarach, których wykaz znajduje się w wymienionym załączniku III i które leżą w granicach ich terytoriów. Po dokonaniu takiej oceny państwa członkowskie powiadamiają Komisję o jakiejkolwiek potrzebie wprowadzenia zmian do załącznika III przed dniem 31 lipca roku poprzedzającego rok, w którym zmiana ta będzie stosowana. W powiadomieniu należy w szczególności wskazać

▼B

strefy bądź części stref wymienionych w załączniku III, które przestały spełniać kryteria, o których mowa w art. 101 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oraz ewentualne strefy, które spełniają te kryteria, lecz nie zostały jeszcze umieszczone na liście podanej w załączniku III do niniejszego rozporządzenia. W odniesieniu do takich potencjalnych nowych stref państwa członkowskie przedstawiają Komisji szczegółowe uzasadnienie swojej propozycji.

Artykuł 37

Wnioski o premię uzupełniającą oraz o premię z tytułu kóz

1. W celu skorzystania z premii uzupełniającej bądź premii z tytułu kóz rolnik, w którego gospodarstwie co najmniej 50 %, ale mniej niż 100 % obszaru wykorzystywanego rolniczo jest położone na obszarach, o których mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, bądź na obszarach wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, składa deklarację wskazującą bądź deklaracje wskazujące położenie jego gruntów zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Rolnik, który ma obowiązek składania każdego roku deklaracji dotyczącej łącznej wykorzystywanej powierzchni użytków rolnych w jego gospodarstwie, przy składaniu wniosku o pomoc zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wskazuje w takiej deklaracji te działki wykorzystywane rolniczo, które są położone na obszarach, o których mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, bądź na obszarach, wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, zgodnie ze stanem faktycznym.

Rolnik, który nie ma obowiązku składania każdego roku deklaracji, o której mowa w akapicie pierwszym, składa każdego roku szczegółową deklarację, w stosownych przypadkach wykorzystując system identyfikacji działek rolniczych, przewidziany w ramach zintegrowanego systemu.

►C1 Taka szczegółowa deklaracja wskazuje położenie całości posiadanego przez rolnika gruntu oraz gruntu przez niego dzierżawionego bądź użytkowanego na mocy jakichkolwiek uzgodnień ◄, ze wskazaniem obszaru i szczegółowym opisem działek wykorzystywanych rolniczo położonych odpowiednio na obszarach, o których mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub na obszarach wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia. Państwa członkowskie mogą przewidzieć włączenie tej szczegółowej deklaracji do wniosku o premię z tytułu maciorek lub kóz. Państwa członkowskie mogą również zażądać, by taka szczegółowa deklaracja była składana za pośrednictwem „wniosku o płatność jednolitą”.

3. ►C1 Właściwy organ krajowy może zażądać przedstawienia aktu własności, umowy dzierżawy bądź pisemnej umowy między rolnikami ◄ i — w stosownych przypadkach — zaświadczenia wydanego przez lokalny lub regionalny organ, który udostępnił danemu rolnikowi grunty do wykorzystania na cele rolnicze. W zaświadczeniu należy wskazać powierzchnię gruntów udostępnionych producentowi oraz działek położonych odpowiednio na obszarach, o których mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub na obszarach wymienionych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

▼B

Artykuł 38

Rolnicy praktykujący sezonowy wypas

1. Wnioski o premie składane przez rolników, których zarejestrowane adresy gospodarstw są położone w jednym z obszarów geograficznych, o których mowa w art. 102 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, i którzy pragną zakwalifikować się do premii uzupełniającej, podają następujące dane:

a) miejsce bądź miejsca, gdzie będzie prowadzony sezonowy wypas w bieżącym roku;

b) okres co najmniej 90 dni, o którym mowa w art. 102 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i ustalony na bieżący rok.

2. Wnioski o premie składane przez rolników, o których mowa w ust. 1, są składane wraz z dokumentami poświadczającymi, że faktycznie przeprowadzono sezonowy wypas, z wyjątkiem przypadków siły wyższej bądź na skutek wpływu należycie uzasadnionych czynników naturalnych mających negatywny wpływ na żywotność stada, w trakcie dwóch poprzednich lat, a w szczególności zaświadczenie, wydane przez lokalny lub regionalny organ w miejscu wypasu sezonowego, poświadczające, że faktycznie miał on miejsce w ciągu co najmniej 90 kolejnych dni.

Podczas przeprowadzania administracyjnych kontroli wniosków państwa członkowskie dbają, aby miejsce sezonowego wypasu, wskazane we wniosku o premię, znajdowało się w obrębie obszaru, o którym mowa w art. 102 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 39

Wypłata premii

1. Premie są wypłacane rolnikom na podstawie liczby maciorek lub samic kóz przetrzymywanych w gospodarstwie przez cały okres przetrzymywania, o którym mowa w art. 35 ust. 3.

2. Premię wypłaca się z tytułu zwierząt, które w ostatnim dniu okresu przetrzymywania spełniają warunki przewidziane w definicjach, o których mowa w art. 100 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 40

Wykaz rolników prowadzących obrót mlekiem owczym lub produktami na bazie mleka owczego

Nie później niż trzydziestego dnia okresu przetrzymywania każdego roku państwa członkowskie sporządzają wykaz rolników prowadzących obrót mlekiem owczym lub produktami na bazie mleka owczego na podstawie deklaracji rolników, o których mowa w art. 35 ust. 1.

Przy sporządzaniu tego wykazu państwa członkowskie uwzględniają wyniki kontroli oraz inne źródła informacji dostępne dla właściwego

▼B

organu, a zwłaszcza informacje uzyskane od przetwórców lub dystrybutorów i dotyczące obrotu mlekiem owczym lub produktami na bazie mleka owczego wytworzonymi przez rolników.

Artykuł 41

Powiadomienia

Najpóźniej do dnia 31 października każdego roku państwa członkowskie powiadamiają Komisję o jakichkolwiek zmianach w wykazie obszarów geograficznych, na których prowadzi się okresowy wypas zwierząt, o którym mowa w art. 102 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i art. 38 niniejszego rozporządzenia.

Sekcja 2

Ograniczenia, rezerwy i przeniesienia

Artykuł 42

Prawa uzyskane bezpłatnie

Jeżeli rolnik uzyska bezpłatnie prawa do premii z rezerwy krajowej, przez okres trzech lat, licząc od daty uzyskania takich praw, nie może dokonywać ani przeniesienia ich ani czasowej dzierżawy, z wyjątkiem należycie uzasadnionych, nadzwyczajnych okoliczności.

Artykuł 43

Korzystanie z praw

1. Posiadający prawa rolnik może korzystać z nich bezpośrednio lub wydzierżawić je innemu rolnikowi.

2. Jeżeli rolnik nie wykorzysta w ciągu roku minimalnego procentu swoich praw, ustalonego w ust. 4, niewykorzystana część praw jest przenoszona do rezerwy krajowej z wyjątkiem przypadków wymienionych poniżej:

a) w przypadku rolników posiadających maksymalnie 20 praw do premii, jeżeli taki rolnik nie wykorzystał minimalnego procentu swoich praw podczas dwóch kolejnych lat kalendarzowych, do rezerwy krajowej zostanie przeniesiona tylko ta część praw, która została niewykorzystana w ostatnim roku kalendarzowym;

b) w przypadku rolnika uczestniczącego w programie ekstensyfikacji uznanym przez Komisję;

c) w przypadku rolnika uczestniczącego w programie wcześniejszych emerytur, uznanym przez Komisję, w którym przeniesienie lub czasowa dzierżawa praw nie są obowiązkowe;

d) w nadzwyczajnych i należycie uzasadnionych okolicznościach.

3. Czasowa dzierżawa praw jest dozwolona tylko w odniesieniu do pełnych lat i w odniesieniu do co najmniej minimalnej liczby zwierząt określonej w art. 44 ust. 1. Z wyjątkiem przypadku przeniesienia praw, pod koniec każdego okresu czasowej dzierżawy praw, który nie może przekroczyć trzech kolejnych lat, rolnik odzyskuje wszystkie prawa na swoją korzyść na co najmniej dwa kolejne lata. Z wyjątkiem przypadków nadzwyczajnych i należycie uzasadnionych, jeżeli rolnik nie wykorzysta bezpośrednio co najmniej minimalnego procentu swych

▼B

praw określonych w ust. 4 w ciągu każdego z tych dwóch lat, państwo członkowskie co roku wycofuje i zwraca do rezerwy krajowej tę część praw, która nie została wykorzystana przez rolnika.

Jednak w przypadku rolników uczestniczących w programach wcześniejszych emerytur uznanych przez Komisję państwa członkowskie mogą na podstawie takich programów umożliwić przedłużenie łącznego okresu czasowej dzierżawy.

Rolnicy, którzy zobowiązali się do uczestnictwa w programie ekstensyfikacji zgodnie ze środkiem określonym w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2078/92 ([1]) lub w programie ekstensyfikacji zgodnie z art. 22 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 ([2]) lub zgodnie z art. 39 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 ([3]), nie mają prawa do czasowej dzierżawy lub przeniesienia swoich praw w całym okresie uczestnictwa. Jednakże przepis ten nie ma zastosowania w przypadkach, gdy program zezwala na przeniesienie lub czasową dzierżawę praw rolnikom, których uczestnictwo w środkach innych niż opisane w niniejszym akapicie wymaga nabycia praw.

4. Minimalny procent wykorzystania praw do premii wynosi 70 %.

Państwa członkowskie mogą jednak zwiększyć ten procent do 100 %. Państwa członkowskie informują Komisję z wyprzedzeniem o procencie, który zamierzają stosować.

Artykuł 44

Przeniesienie i czasowa dzierżawa praw

1. Na podstawie swoich struktur produkcji państwa członkowskie mogą ustalić minimalną liczbę praw do premii, które mogą być przedmiotem częściowego przeniesienia niezwiązanego z przekazaniem gospodarstwa. Takie minimum nie może przekraczać dziesięciu praw do premii.

2. Przeniesienie praw do premii i czasowa dzierżawa takich praw obowiązują dopiero po powiadomieniu o nich właściwych organów państwa członkowskiego przez rolnika, który dokonuje przeniesienia lub dzierżawy praw oraz przez rolnika, który te prawa otrzymuje.

Takie powiadomienie jest wysyłane w terminie ustalonym przez państwo członkowskie i nie później niż w dniu, w którym upływa termin składania wniosków o premię w tym państwie członkowskim, z wyjątkiem przypadków gdy przeniesienie praw następuje w drodze dziedziczenia. W takich przypadkach rolnik, który otrzymuje prawa, musi być w stanie dostarczyć odpowiednie dokumenty prawne potwierdzające, iż jest spadkobiercą zmarłego rolnika.

([1]) Dz.U. L 215 z 30.7.1992, s. 85.
([2]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80.
([3]) Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

▼B

3. ►C1 W przypadku przeniesienia bez przekazania gospodarstwa liczba praw przeniesionych bez kompensaty do rezerwy krajowej w żadnym wypadku nie może być mniejsza od jednego. ◄

Artykuł 45

Zmiana indywidualnego pułapu

W przypadku przeniesienia lub czasowej dzierżawy praw do premii państwa członkowskie ustalają nowy pułap indywidualny i powiadamiają zainteresowanych rolników o liczbie przysługujących im praw do premii nie później niż 60 dni od ostatniego dnia okresu, w którym producent złożył swój wniosek.

Pierwszy akapit nie ma zastosowania, w przypadku gdy przeniesienie praw następuje w drodze dziedziczenia, zgodnie z przepisami art. 44 ust. 2 drugi akapit.

Artykuł 46

Rolnicy niebędący właścicielami uprawianego gruntu

Rolnicy uprawiający wyłącznie grunty będące własnością publiczną lub wspólną, którzy decydują się na przerwanie prowadzenia wypasu na tych gruntach i przeniesienie wszystkich swoich praw na innego rolnika, są traktowani w taki sam sposób jak rolnicy, którzy sprzedają bądź przekazują swoje gospodarstwa. We wszystkich pozostałych przypadkach tacy rolnicy są traktowani w taki sam sposób jak rolnicy, którzy przenoszą wyłącznie swoje prawa do premii.

Artykuł 47

Przeniesienie praw przez rezerwę krajową

Jeżeli państwa członkowskie postanowią, że przeniesienie praw ma się odbywać przez rezerwę krajową, wówczas stosują przepisy krajowe, analogiczne do przepisów określonych w niniejszej sekcji. Ponadto w takich przypadkach:

a) państwa członkowskie mogą postanowić, by czasowa dzierżawa dokonywała się przez rezerwę krajową;

b) w przypadku przeniesienia praw do premii bądź czasowej dzierżawy praw zgodnie z lit. a), przeniesienie do rezerwy nie ma mocy obowiązującej do chwili powiadomienia przez właściwe organy państwa członkowskiego rolnika, który dokonuje przeniesienia lub dzierżawy praw, zaś przeniesienia z rezerwy na innego rolnika nie mają mocy obowiązującej do chwili powiadomienia takiego rolnika przez władze.

Ponadto przepisy krajowe, o których mowa w akapicie pierwszym zapewniają kompensację części praw nieobjętych art. 105 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009 płatnością dokonywaną przez państwo członkowskie i odpowiadającą płatności, która wynikałaby z bezpośredniego przekazania praw między rolnikami, w szczególności

▼B

z uwzględnieniem tendencji produkcyjnych w danym państwie członkowskim. Taka płatność jest równa płatności naliczonej na rolnika, który otrzymuje równoważne prawa z rezerwy krajowej.

Artykuł 48

Obliczanie limitów indywidualnych

We wstępnych obliczeniach i w późniejszych zmianach limitów indywidualnych praw do premii stosuje się wyłącznie liczby całkowite.

W tym celu, jeżeli ostateczny wynik obliczeń arytmetycznych nie jest liczbą całkowitą, stosuje się najbliższą liczbę całkowitą. Jeżeli wynik obliczeń wypada dokładnie między liczbami całkowitymi, stosuje się większą liczbę całkowitą.

Artykuł 49

Przekazywanie informacji

1. Do dnia 31 grudnia każdego roku państwa członkowskie powiadamiają Komisję o jakichkolwiek zmianach przeniesionej części praw do premii, która jest zwracana do rezerwy krajowej zgodnie z art. 105 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oraz, w stosownych przypadkach, o środkach przyjętych na mocy art. 105 ust. 3 tego rozporządzenia.

2. Do dnia 30 kwietnia każdego roku państwa członkowskie powiadamiają Komisję o:

a) liczbie praw do premii zwróconych bez płatności wyrównawczej do rezerwy krajowej w następstwie przeniesienia praw bez przekazania gospodarstw w ciągu poprzedniego roku;

b) liczbie niewykorzystanych praw do premii, o których mowa w art. 106 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przeniesionych do rezerwy krajowej w ciągu poprzedniego roku;

c) liczbie praw do premii przyznanych na mocy art. 106 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w ciągu poprzedniego roku;

d) liczbie praw do premii przyznanych rolnikom na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania z rezerwy krajowej w ciągu poprzedniego roku.

ROZDZIAŁ 10

Płatności z tytułu wołowiny i cielęciny

Sekcja 1

Premia specjalna

Artykuł 50

Wnioski

1. Oprócz wymagań w ramach systemu zintegrowanego wnioski o płatność bezpośrednią, o których mowa w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w odniesieniu do premii specjalnej, przewidzianej w niniejszym rozdziale, zawierają następujące elementy:

a) rozbicie liczby zwierząt na przedziały wiekowe;

▼B

b) odnośnik do paszportów bądź dokumentów administracyjnych towarzyszących zwierzętom, które są przedmiotem wniosku.

2. Wnioski można składać wyłącznie w odniesieniu do zwierząt, które w dniu rozpoczęcia okresu przetrzymywania określonego w art. 53:

a) w przypadku byków — mają nie mniej niż siedem miesięcy;

b) w przypadku wołów:

(i) mają nie mniej niż siedem i nie więcej niż dziewiętnaście miesięcy — w przypadku pierwszego przedziału wiekowego;

(ii) mają co najmniej dwadzieścia miesięcy — w przypadku drugiego przedziału wiekowego.

Artykuł 51

Przyznanie premii

Zwierzęta, które nie zakwalifikowały się do premii specjalnej z powodu zastosowania proporcjonalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 110 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nie mogą ponownie być przedmiotem wniosku dotyczącego tego samego przedziału wiekowego i uznaje się, że zostały objęte wypłatą premii.

Artykuł 52

Paszporty i dokumenty administracyjne

1. Właściwe organy państwa członkowskiego dbają, aby paszporty, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, lub równorzędne krajowe dokumenty administracyjne, o których mowa w art. 110 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, gwarantowały, że na każde zwierzę i na każdy przedział wiekowy przyznawana jest tylko jedna premia.

W tym celu państwa członkowskie pomagają sobie wzajemnie w miarę potrzeb.

2. Państwa członkowskie mogą postanowić, by krajowy dokument administracyjny, o którym mowa w ust. 1, przybrał następujące formy:

a) dokumentu towarzyszącego każdemu zwierzęciu;

b) kompletnego wykazu prowadzonego przez rolnika, zawierającego wszelkie informacje wymagane w dokumencie administracyjnym, pod warunkiem że przedmiotowe zwierzę pozostaje u tego samego rolnika od dnia, w którym złożono pierwszy wniosek, do dnia, gdy zostanie wprowadzone do obrotu z przeznaczeniem do uboju;

c) kompletnego wykazu prowadzonego przez organy centralne, zawierającego wszelkie informacje wymagane w dokumencie administracyjnym, pod warunkiem że państwo członkowskie lub region państwa członkowskiego korzystający z tej możliwości przeprowadza kontrole na miejscu obejmujące wszystkie zwierzęta objęte wnioskiem, kontroluje przemieszczanie tych zwierząt i wyraźnie oznacza wszystkie sprawdzone zwierzęta, rolnicy zaś mają obowiązek udzielenia zgody na takie znakowanie;

▼B

d) kompletnego wykazu prowadzonego przez organy centralne, zawierającego wszelkie informacje wymagane w dokumencie administracyjnym, pod warunkiem że państwo członkowskie uruchomi środki konieczne do zapewnienia, że premia nie jest przyznawana dwukrotnie w tym samym przedziale wiekowym, oraz że na żądanie natychmiast dostarczy informacje na temat statusu każdego zwierzęcia objętego systemem premii.

3. Państwa członkowskie, które decydują się na korzystanie z jednej lub kilku możliwości przewidzianych w ust. 2, powiadamiają o tym Komisję w odpowiednim terminie i przesyłają jej odnośne przepisy wykonawcze.

Artykuł 53

Okres przetrzymywania

Długość okresu przetrzymywania, o którym mowa w art. 110 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wynosi dwa miesiące, licząc od dnia następującego po dniu, w którym złożono wniosek.

Państwa członkowskie jednak mogą dopuścić, by rolnik ustalał inne daty rozpoczęcia tego okresu, pod warunkiem że rozpocznie się on nie później niż dwa miesiące po dniu, w którym złożono wniosek.

Artykuł 54

Pułap regionalny

1. Jeżeli wynikiem zastosowania proporcjonalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 110 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jest uzyskanie liczby kwalifikujących się zwierząt mniejszej od liczby całkowitej, to przyznaje się odpowiedni ułamek dziesiętnych części jednostkowej kwoty premii. W tym celu uwzględniane jest tylko jedno miejsce po przecinku.

2. Jeżeli państwa członkowskie decydują się na wprowadzenie różnych regionów w rozumieniu art. 109 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 bądź na modyfikację regionów istniejących w obrębie terytoriów państw członkowskich, to informują Komisję o takiej decyzji przed dniem 1 stycznia roku, którego ona dotyczy, podając definicję regionu i ustalony pułap. Jakiekolwiek późniejsze zmiany są komunikowane Komisji przed dniem 1 stycznia roku, którego dotyczą.

Artykuł 55

Limity liczby zwierząt na gospodarstwo

1. Jeżeli państwa członkowskie podejmują decyzję o zmianie limitu 90 sztuk pogłowia bydła na gospodarstwo i na przedział wiekowy, o którym mowa w art. 110 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub na odstępstwo od tego limitu, wówczas informują Komisję o takiej decyzji przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego, którego ona dotyczy.

Ponadto jeżeli państwa członkowskie ustalają minimalną liczbę zwierząt na gospodarstwo, poniżej której nie stosuje się proporcjonalnego zmniejszenia, wówczas informują o tym Komisję przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego, którego dotyczy ustalenie.

▼B

2. Jakiekolwiek późniejsze zmiany zastosowania ust. 1 są komunikowane Komisji przed dniem 1 stycznia roku, którego dotyczą.

Artykuł 56

Przyznawanie premii w momencie uboju

1. Państwa członkowskie mogą przyznać premię specjalną w momencie uboju na następujących zasadach:

a) w przypadku byków — w odniesieniu do jednego przedziału wiekowego;

b) w przypadku wołów — za pierwszy lub drugi przedział wiekowy lub przez połączenie premii przyznawanych dla obu przedziałów wiekowych.

2. Państwa członkowskie, które zdecydują się na przyznanie premii specjalnej w momencie uboju zgodnie z ust. 1, zapewniają, by premia była również przyznawana w przypadku, gdy kwalifikujące się zwierzęta są wysyłane do innego państwa członkowskiego lub wywożone do kraju trzeciego.

3. Jeżeli państwa członkowskie podejmują decyzję o przyznawaniu premii specjalnej w momencie uboju zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, wówczas na potrzeby przyznawania premii stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian niniejszą sekcję, art. 77 oraz art. 78 ust. 1 i 2.

4. Oprócz informacji, o których mowa w art. 78 ust. 1, we wnioskach o pomoc wskazuje się, czy zwierzę jest bykiem czy wołem, zaś wnioskom towarzyszy dokument zawierający szczegółowe dane wymagane na potrzeby art. 52. Wymieniony dokument jest jednym z wymienionych niżej dokumentów zależnie od wyboru państwa członkowskiego:

a) paszport lub kopia paszportu, jeżeli stosowany typ składa się z kilku egzemplarzy;

b) kopia paszportu, jeżeli typ stosowanego paszportu istnieje tylko w jednym egzemplarzu, który należy zwrócić właściwemu organowi określonemu w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000; w takim przypadku państwo członkowskie podejmuje działania gwarantujące, że informacje zawarte w kopii odpowiadają oryginałowi;

c) krajowy dokument administracyjny, jeżeli paszport nie jest dostępny, na warunkach określonych w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Państwa członkowskie mogą zawiesić stosowanie krajowego dokumentu administracyjnego. W takim przypadku podejmują niezbędne środki gwarantujące, że premia nie będzie przyznawana dwukrotnie w tym samym przedziale wiekowym w przypadku zwierząt, które były przedmiotem obrotu w obrębie Wspólnoty.

Jeżeli skomputeryzowane bazy danych, o których mowa w art. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, zawierają zadowalające dla państwa członkowskiego informacje konieczne do zapewnienia, że na każde zwierzę i na każdy przedział wiekowy przyznawana jest tylko jedna premia, to wnioskowi o pomoc nie musi towarzyszyć dokument, o którym mowa w pierwszym akapicie niniejszego ustępu.

W drodze odstępstwa od pierwszego akapitu niniejszego ustępu, jeżeli państwa członkowskie stosują możliwość, o której mowa w art. 78 ust. 2 akapit pierwszy, wówczas podejmują niezbędne środki gwarantujące rolnikowi możliwość wyznaczenia zwierząt, w odniesieniu do których składa wniosek o premię specjalną.

▼B

5. W przypadku byków w dowodzie uboju podaje się wagę tuszy.

6. Jeżeli zwierzę jest wysyłane, dowód wysyłki dostarcza się w formie oświadczenia wysyłającego ze wskazaniem państwa członkowskiego przeznaczenia zwierzęcia.

W takim przypadku wnioski o pomoc zawierają następujące dane:

a) nazwisko i adres wysyłającego (lub równorzędny kod);

b) numer identyfikacyjny zwierzęcia;

c) oświadczenie, że zwierzę nie ma mniej niż dziewięć miesięcy.

Wnioski o pomoc są składane, zanim zwierzę opuści terytorium danego państwa członkowskiego, zaś dowód wysyłki jest składany w ciągu trzech miesięcy od daty opuszczenia przez zwierzę terytorium danego państwa członkowskiego.

Artykuł 57

Szczegóły systemu przyznawania premii

1. W przypadku zastosowania art. 56 i w drodze odstępstwa od art. 53 premia jest wypłacana rolnikom, którzy przetrzymywali zwierzęta przez minimalny okres przetrzymywania dwóch miesięcy, kończący się na mniej niż miesiąc przed datą uboju lub wysyłki lub kończący się na mniej niż dwa miesiące przed datą wywozu.

W przypadku wołów wypłata premii zależy od spełnienia następujących warunków:

a) premia w odniesieniu do pierwszego przedziału wiekowego wypłacana jest tylko wtedy, gdy rolnik przetrzymywał zwierzę przez okres nie krótszy niż dwa miesiące od momentu, gdy zwierzę miało co najmniej siedem miesięcy do momentu, gdy miało mniej niż dwadzieścia dwa miesiące;

b) premia w odniesieniu do drugiego przedziału wiekowego może być wypłacona tylko wtedy, gdy rolnik przetrzymywał zwierzę w wieku co najmniej dwudziestu miesięcy przez co najmniej dwa miesiące;

c) premia w odniesieniu do obu kategorii wiekowych może być wypłacona łącznie tylko wtedy, gdy rolnik przetrzymywał zwierzę przez co najmniej cztery kolejne miesiące i zgodnie z wymaganiami wiekowymi ustalonymi w lit. a) i b);

d) premia w odniesieniu do drugiego przedziału wiekowego może być wypłacona tylko wtedy, gdy zwierzę zostało wysłane z innego państwa członkowskiego po osiągnięciu wieku dziewiętnastu miesięcy.

2. Masa tuszy jest ustalana na podstawie tusz w rozumieniu art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1183/2006 ([1]).

Jeżeli prezentacja tuszy różni się od przewidzianej w tej definicji, zastosowanie mają współczynniki korygujące określone w załączniku III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1249/2008 ([2]).

Jeżeli ubój ma miejsce w rzeźni, która nie stosuje wspólnotowej skali klasyfikacji tusz dorosłego bydła, państwa członkowskie mogą zezwolić na ustalanie masy na podstawie masy żywca. W takich przypadkach

([1]) Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 1.
([2]) Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 3.

▼B

masa tuszy jest uznawana za równą bądź większą od 185 kilogramów, jeżeli masa żywca wyniosła 340 kilogramów lub więcej.

Artykuł 58

Przekazywanie informacji

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję przed rozpoczęciem danego roku kalendarzowego o swej decyzji lub o jakichkolwiek zmianach decyzji dotyczącej zastosowania art. 56 oraz odnośnych procedur.

Sekcja 2

Premia za krowy mamki

Artykuł 59

Krowy rasy mięsnej

Do celów art. 109 lit. d) oraz art. 115 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 krowy ras bydła wymienionych w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia nie są uważane za krowy rasy mięsnej.

Artykuł 60

Maksymalna kwota indywidualna

1. Jeżeli państwa członkowskie podejmują decyzję o zmianie maksymalnej kwoty indywidualnej, wynoszącej 120 000 kilogramów, określonej w art. 111 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, bądź o odstępstwie od tej ilości, wówczas informują o tym Komisję przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego, którego dotyczy decyzja.

2. Jakiekolwiek późniejsze zmiany zastosowania ust. 1 są komunikowane Komisji przed dniem 31 grudnia roku, którego dotyczą.

Artykuł 61

Okres przetrzymywania

Sześciomiesięczny okres przetrzymywania, przewidziany w art. 111 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009, rozpoczyna się w dniu następującym po dniu złożenia wniosku.

▼M3

Jednakże w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości określonej w art. 16 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1122/2009, ustala ono datę rozpoczęcia okresu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu.

▼B

Artykuł 62

Wnioski

1. Bez uszczerbku dla wymogów stawianych przez system zintegrowany, jeżeli wniosek o płatności bezpośrednie przewidziany w art. 19

▼B

rozporządzenia (WE) nr 73/2009 obejmuje wniosek o premię przyznaną na mocy art. 111 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wówczas zawiera:

a) oświadczenie określające indywidualną kwotę mleka dostępną dla producenta w dniu 31 marca poprzedzającym rozpoczęcie dwunastomiesięcznego okresu stosowania systemu opłat z tytułu nadwyżek, rozpoczynającego się w danym roku kalendarzowym; jeżeli ilość ta nie jest znana w dniu złożenia wniosku, to należy ją podać właściwemu organowi możliwie najszybciej;

b) zobowiązanie rolnika, że nie zwiększy swojej indywidualnej kwoty ponad limit ilościowy określony w art. 111 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w ciągu dwunastomiesięcznego okresu rozpoczynającego się w dniu złożenia wniosku.

Lit. b) nie ma zastosowania, jeżeli państwo członkowskie zniosło limit ilościowy.

2. Wnioski o premię z tytułu krów mamek składa się w całym okresie sześciu miesięcy w ciągu roku kalendarzowego, ustalonym przez państwo członkowskie.

W ramach tego okresu państwa członkowskie mogą wyznaczyć oddzielne okresy lub terminy składania wniosków oraz liczbę wniosków, które rolnicy mogą złożyć w odniesieniu do premii i w ciągu jednego roku kalendarzowego.

▼M3

3. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości określonej w art. 16 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1122/2009, wniosek o premię z tytułu krów mamek może przyjąć formę oświadczenia o uczestnictwie, spełniającego wymogi ustanowione w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i b) niniejszego artykułu. Państwo członkowskie może zdecydować, że oświadczenie o uczestnictwie przedłożone w odniesieniu do danego roku jest ważne przez rok lub kilka kolejnych lat w przypadku, gdy informacje zawarte w oświadczeniu o uczestnictwie są nadal aktualne.

▼B

Artykuł 63

Przeciętny udój mleka

Przeciętny udój mleka obliczany jest na podstawie przeciętnych udojów określonych w załączniku V. Do takich obliczeń państwa członkowskie mogą jednak wykorzystać uznawany przez siebie dokument poświadczający przeciętny udój ze stada mlecznego rolnika.

Artykuł 64

Dodatkowa premia krajowa

1. Zgodnie z art. 111 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 dodatkowa premia z tytułu krów mamek może być przyznana jedynie takiemu rolnikowi, który w tym samym roku kalendarzowym otrzymuje premię z tytułu krów mamek.

Dodatkowa premia krajowa z tytułu krów mamek jest przyznawana tylko w granicach limitu liczby zwierząt zakwalifikowanych do premii z tytułu krów mamek, o ile będzie to właściwe po zastosowaniu proporcjonalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 115 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

▼B

2. Państwa członkowskie mogą ustalić dodatkowe warunki przyznawania dodatkowej premii krajowej z tytułu krów mamek. Państwa członkowskie informują o tym Komisję w odpowiednim terminie przed wejściem w życie takich warunków.

3. Najpóźniej do dnia 31 sierpnia każdego roku kalendarzowego Komisja podejmuje decyzję, które państwa członkowskie spełniają warunki określone w art. 111 ust. 5 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 65

Pułapy indywidualne

Państwa członkowskie wyznaczają przypadający na rolnika indywidualny pułap zgodnie z art. 112 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 66

Powiadomienia

1. Do dnia 31 grudnia każdego roku państwa członkowskie powiadamiają Komisję o:

a) jakiejkolwiek zmianie dotyczącej zmniejszenia, o którym mowa w art. 113 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

b) w stosowanych przypadkach, jakichkolwiek zmianach dotyczących środków zastosowanych na mocy art. 113 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia.

2. Najpóźniej do dnia 31 lipca każdego roku kalendarzowego państwa członkowskie przekazują Komisji drogą elektroniczną następujące informacje przy użyciu udostępnionych przez Komisję formularzy:

a) liczbie praw do premii zwróconych bez płatności wyrównawczej do rezerwy krajowej w następstwie przeniesienia praw bez przekazywania gospodarstw w ciągu poprzedniego roku kalendarzowego;

b) liczbie niewykorzystanych praw do premii, o których mowa w art. 69 ust. 2, przeniesionych do rezerwy krajowej w ciągu poprzedniego roku kalendarzowego;

c) liczbie praw przyznanych na mocy art. 114 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w poprzednim roku kalendarzowym.

Artykuł 67

Prawa uzyskane bezpłatnie

Z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, jeżeli rolnik uzyskał bezpłatnie z rezerwy państwowej prawa do premii, to nie ma prawa do przeniesienia lub czasowej dzierżawy swoich praw w trakcie trzech kolejnych lat kalendarzowych.

▼B

Artykuł 68

Korzystanie z praw

1. Rolnik posiadający prawa może wykorzystywać je, korzystając z nich bezpośrednio lub dzierżawiąc je innemu producentowi.

2. Jeżeli rolnik nie wykorzystał co najmniej minimalnego procentu swoich praw, ustalonego zgodnie z ust. 4, w ciągu każdego roku kalendarzowego, niewykorzystana część jest przenoszona do rezerwy krajowej, z wyjątkiem przypadków gdy:

a) rolnik posiada maksymalnie siedem praw do premii; jeżeli taki rolnik nie wykorzystał minimalnego procentu swoich praw, ustalonego zgodnie z ust. 4, w ciągu każdego z dwóch kolejnych lat kalendarzowych, część niewykorzystana w ciągu ostatniego roku kalendarzowego jest przenoszona do krajowej rezerwy;

b) rolnik uczestniczy w programie ekstensyfikacji uznanym przez Komisję;

c) rolnik uczestniczy w programie wcześniejszych emerytur uznanym przez Komisję, w którym przeniesienie lub czasowa dzierżawa praw nie są obowiązkowe;

d) w nadzwyczajnych i należycie uzasadnionych przypadkach.

3. Czasowa dzierżawa praw jest dozwolona tylko w odniesieniu do pełnych lat i w odniesieniu do co najmniej minimalnej liczby zwierząt określonej w art. 69 ust. 1. Z wyjątkiem przypadku przeniesienia praw, pod koniec każdego okresu czasowej dzierżawy praw, który nie może przekroczyć trzech kolejnych lat, rolnik odzyskuje wszystkie prawa na swoją rzecz na co najmniej dwa kolejne lata kalendarzowe. Z wyjątkiem przypadków nadzwyczajnych i należycie uzasadnionych, jeżeli rolnik nie wykorzysta bezpośrednio co najmniej minimalnego procentu swych praw określonych w ust. 4 w ciągu każdego z tych dwóch lat, państwo członkowskie co roku wycofuje i zwraca do rezerwy krajowej tę część praw, która nie została wykorzystana przez rolnika.

Jednak w przypadku rolników uczestniczących w programach wcześniejszych emerytur uznanych przez Komisję państwa członkowskie mogą na podstawie takich programów umożliwić przedłużenie łącznego okresu czasowej dzierżawy.

Rolnicy, którzy zobowiązali się do uczestnictwa w programie ekstensyfikacji zgodnie ze środkiem określonym w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2078/92 lub w programie ekstensyfikacji zgodnie z art. 22 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 lub zgodnie z art. 39 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005, nie mają prawa do czasowej dzierżawy lub przeniesienia swoich praw w całym okresie uczestnictwa. Akapit ten nie ma jednak zastosowania w przypadkach, gdy program dopuszcza przeniesienie lub czasową dzierżawę praw na rzecz rolników, których uczestnictwo w środkach innych niż środki opisane w niniejszym akapicie wymaga nabycia praw.

▼B

4. Minimalny procent wykorzystania praw do premii wynosi 70 %. Państwa członkowskie mogą jednak zwiększyć ten procent do 100 %.

Państwa członkowskie z wyprzedzeniem informują Komisję o procencie, jaki mają zamiar stosować, lub o jakiejkolwiek zmianie takiego procentu.

Artykuł 69

Przeniesienie i czasowa dzierżawa praw

1. Na podstawie swoich struktur produkcji państwa członkowskie mogą ustalić minimalną liczbę praw do premii, które mogą być przedmiotem częściowego przeniesienia niełączącego się z przekazaniem gospodarstwa. Takie minimum nie może przekroczyć pięciu praw do premii.

2. Przeniesienie praw do premii i czasowa dzierżawa takich praw obowiązują tylko po powiadomieniu o nich właściwych organów państwa członkowskiego wspólnie przez rolnika, który dokonuje przeniesienia lub dzierżawy praw, oraz przez rolnika, który te prawa otrzymuje.

Takie powiadomienie następuje przed ostatecznym terminem ustalonym przez państwo członkowskie i nie później niż w dniu, w którym rolnik otrzymujący prawa złoży swój wniosek o premię, z wyjątkiem przypadków gdy przeniesienie praw nabiera mocy w drodze dziedziczenia. W takim przypadku rolnik, który otrzymuje prawa, musi być w stanie dostarczyć odpowiednie dokumenty prawne potwierdzające, iż jest spadkobiercą zmarłego rolnika

Artykuł 70

Zmiana indywidualnego pułapu

W przypadku przeniesienia lub czasowej dzierżawy praw do premii państwa członkowskie ustalają nowy pułap indywidualny i powiadamiają zainteresowanych rolników o liczbie przysługujących im praw do premii nie później niż w ciągu 60 dni od ostatniego dnia okresu, w którym rolnik złożył swój wniosek.

Ustęp pierwszy nie ma zastosowania w przypadku, gdy przeniesienie praw następuje w drodze dziedziczenia.

Artykuł 71

Rolnicy niebędący właścicielami uprawianego gruntu

Rolnicy uprawiający wyłącznie grunty będące własnością publiczną lub wspólną, którzy zdecydują się na przerwanie uprawiania tych gruntów i na przeniesienie wszystkich swoich praw na innego rolnika, są traktowani w taki sam sposób jak rolnicy, którzy sprzedają bądź przekazują swoje gospodarstwa. We wszystkich pozostałych przypadkach tacy rolnicy są traktowani w taki sam sposób jak rolnicy, którzy przenoszą tylko swoje prawa do premii.

▼B

Artykuł 72

Przeniesienie praw przez rezerwę krajową

Jeżeli państwa członkowskie postanowią, że przeniesienie praw bez przekazywania gospodarstwa ma się odbywać przez rezerwę krajową, zgodnie z postanowieniami zawartymi w art. 113 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wówczas stosują przepisy krajowe analogiczne do przepisów określonych w art. 69–71. Ponadto w takim przypadku:

— państwa członkowskie mogą postanowić, że czasowa dzierżawa ma się odbywać przez rezerwę krajową,

— przy przenoszeniu praw do premii bądź w przypadku czasowej dzierżawy tych praw w okolicznościach, w których zastosowanie ma pierwsze tiret, przeniesienia do rezerwy obowiązują dopiero po powiadomieniu o nich rolnika, który dokonuje przeniesienia lub dzierżawy praw, przez właściwe organy państwa członkowskiego, zaś przeniesienia z rezerwy na rzecz innego rolnika obowiązują dopiero po powiadomieniu o nich tego rolnika przez wymienione organy.

Ponadto takie przepisy muszą gwarantować, że płatność będzie dokonywana przez państwo członkowskie za część praw inną niż część, o której mowa w art. 113 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009, odpowiadającą tej, która wynikałaby z bezpośredniego przeniesienia praw między rolnikami, w szczególności z uwzględnieniem tendencji produkcyjnych w danym państwie członkowskim. Taka płatność jest równa płatności, która będzie wymagana od rolników otrzymujących równoważne prawa z rezerwy krajowej.

Artykuł 73

Prawa częściowe

1. Jeżeli wynik obliczeń wykonanych zgodnie z art. 65–72 nie jest liczbą całkowitą, to uwzględnia się tylko pierwsze miejsce po przecinku.

2. Jeżeli zastosowanie przepisów niniejszej sekcji daje w wyniku częściowe prawa do premii, czy to dla rolników czy dla rezerwy krajowej, wówczas takie prawa częściowe są sumowane.

3. Jeżeli rolnik posiada prawa częściowe, to takie częściowe prawo daje wyłącznie uprawnienia do odpowiedniego ułamka kwoty jednostkowej premii oraz, w stosownych przypadkach, do dodatkowej premii krajowej, o której mowa w art. 64.

Artykuł 74

Program specjalny dla jałówek

1. Państwa członkowskie pragnące skorzystać z możliwości przewidzianej w art. 115 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 informują Komisję o takim zamiarze i jednocześnie przekazują Komisji dane, które umożliwiają ustalenie, czy zostały spełnione warunki określone w art. 115 ust. 1 wymienionego rozporządzenia.

▼B

W stosownych przypadkach zainteresowane państwa członkowskie podają ponadto wyznaczony przez siebie specjalny pułap.

Komisja decyduje, które państwa członkowskie spełniają warunki określone w art. 115 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Decyzje obowiązujące w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nadal mają zastosowanie.

2. Państwa członkowskie spełniające warunki określone w art. 115 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 powiadamiają Komisję o wszelkich zmianach wyznaczonego przez siebie specjalnego pułapu krajowego przed dniem 1 stycznia roku, którego one dotyczą.

3. Państwa członkowskie stosujące program specjalny ustalają kryteria gwarantujące, że premia jest wypłacana rolnikom, których stado jałówek jest przeznaczone do odnowy stada krów. Kryteria te mogą w szczególności dotyczyć limitów wiekowych lub wymagań w zakresie rasy. Państwa członkowskie informują Komisję o przyjętych kryteriach do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego ich stosowanie. Jakiekolwiek późniejsze zmiany są komunikowane Komisji do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego ich stosowanie.

4. Jeżeli zastosowanie proporcjonalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 115 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009, daje w wyniku liczbę kwalifikujących się zwierząt mniejszą od liczby całkowitej, to przyznaje się odpowiedni ułamek dziesiętnych części jednostkowej premii oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowej premii krajowej, o której mowa w art. 64. W tym celu uwzględniane jest tylko jedno miejsce po przecinku.

5. W państwach członkowskich stosujących program specjalny wymaganie określone w art. 111 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 dotyczące minimalnej liczby przetrzymywanych zwierząt musi być całkowicie spełnione, albo w odniesieniu do krów mamek, jeżeli rolnik złożył wniosek z tytułu krów mamek, albo w odniesieniu do jałówek, jeżeli rolnik złożył wniosek z tytułu jałówek.

6. Przepisy art. 65–73 nie mają zastosowania do tego programu specjalnego.

Artykuł 75

Zaokrąglanie liczby zwierząt

Jeżeli w wyniku obliczeń maksymalnej liczby jałówek wyrażonej w procentach, zgodnie z art. 111 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009, otrzymuje się liczbę, która nie jest liczbą całkowitą, taka liczba jest zaokrąglana w dół do najbliższej liczby całkowitej, jeżeli jest mniejsza od 0,5, i w górę do najbliższej liczby całkowitej, jeżeli jest równa lub większa od 0,5.

▼B

Sekcja 3

Przepisy wspólne odnoszące się do premii specjalnej i do premii z tytułu krów mamek

Artykuł 76

Wnioski o premię specjalną i premię z tytułu krów mamek

Państwa członkowskie mogą ze względów administracyjnych postanowić, że wnioski o płatności bezpośrednie, o których mowa w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dotyczące premii specjalnej i premii z tytułu krów mamek są składane w odniesieniu do minimalnej liczby zwierząt, pod warunkiem że liczba ta nie przekracza trzech.

Sekcja 4

Premia ubojowa

Artykuł 77

Oświadczenie o uczestnictwie

Państwa członkowskie mogą postanowić, by w celu zakwalifikowania się do premii ubojowej przewidzianej w art. 116 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na dany rok kalendarzowy każdy rolnik przed złożeniem lub w chwili złożenia pierwszego wniosku w odniesieniu do tego roku kalendarzowego złożył oświadczenie o uczestnictwie.

Jednak w przypadku gdy rolnik nie wprowadza żadnych zmian w oświadczeniu o uczestnictwie, państwo członkowskie może zgodzić się na przedłużenie ważności poprzedniego oświadczenia.

Artykuł 78

Wnioski

1. We wnioskach o pomoc podaje się informacje potrzebne do wypłaty premii ubojowej, w szczególności datę urodzenia zwierzęcia w przypadku zwierząt urodzonych po dniu 1 stycznia 1998 r.

Wnioski o pomoc składa się w okresie ustalonym przez państwo członkowskie, który jednak nie może przekroczyć sześciu miesięcy od daty uboju zwierzęcia lub — jeżeli zwierzę jest wywożone — od daty opuszczenia przez nie terytorium celnego Wspólnoty. Okres ten wygasa nie później niż z końcem lutego następnego roku, z wyjątkiem przypadków nadzwyczajnych, o których decyduje to państwo członkowskie, do którego zwierzęta są wysyłane lub wywożone. W ramach tego limitu czasowego państwa członkowskie mogą ustalić terminy i daty składania wniosków o pomoc i określić liczbę wniosków, które każdy rolnik może złożyć w jednym roku kalendarzowym.

Państwa członkowskie mogą zezwolić na składanie wniosków przez osobę inną niż rolnik. W takich przypadkach wniosek należy opatrzyć nazwiskiem i adresem rolnika, który może kwalifikować się do premii ubojowej.

▼B

Oprócz wymagań wprowadzonych w ramach systemu zintegrowanego każdy wniosek zawiera następujące elementy:

a) w przypadkach gdy pomoc jest przyznawana w momencie uboju — zaświadczenie lub jakikolwiek dokument, sporządzony lub poświadczony przez rzeźnię i zawierający co najmniej te same informacje, czyli:

   (i) nazwę i adres rzeźni (lub równorzędny kod);

   (ii) datę uboju oraz numer identyfikacyjny i ubojowy zwierzęcia,

   (iii) w przypadku cieląt — wagę tuszy, z wyjątkiem przypadków gdy zastosowanie ma art. 79 ust. 4;

b) w przypadkach gdy zwierzę jest wywożone do kraju trzeciego:

   (i) nazwę i adres eksportera (lub równorzędny kod);

   (ii) numer identyfikacyjny zwierzęcia;

   (iii) deklarację wywozową potwierdzającą wiek zwierzęcia w przypadku zwierząt urodzonych po dniu 1 stycznia 1998 r. i w przypadku cieląt, z wyjątkiem przypadków gdy zastosowanie ma art. 79 ust. 4, masa żywca, która nie może przekroczyć 300 kilogramów;

   (iv) dowód na to, że zwierzę opuściło obszar celny Wspólnoty, przedstawiony w taki sam sposób jak w przypadku refundacji wywozowej.

Państwa członkowskie mogą postanowić, że informacje, o których mowa w akapicie czwartym lit. a) oraz b), są przesyłane przez organ bądź organy zatwierdzone przez państwo członkowskie, dopuszczając użycie technologii informatycznej.

Państwa członkowskie prowadzą regularne i niezapowiedziane kontrole dokładności wystawianych zaświadczeń lub dokumentów oraz, w stosownych przypadkach, informacji, o których mowa w akapicie czwartym.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą postanowić, że informacje na temat uboju zwierząt wprowadzane do skomputeryzowanych baz danych opisanych w art. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, wysyłane do właściwego organu przez rzeźnie, są uważane za wnioski o premię ubojową na rzecz rolników, pod warunkiem że takie bazy danych dają wystarczające i zadowalające dla państwa członkowskiego gwarancje, co do dokładności zawartych w nich danych na potrzeby programu premii ubojowej oraz, w stosownych przypadkach, wypłacania w momencie uboju premii specjalnej.

Państwa członkowskie mogą jednak postanowić, że wnioski mają być składane. W takim przypadku państwa członkowskie mogą określić rodzaj informacji, które załącza się do wniosku.

Państwa członkowskie podejmujące decyzję o stosowaniu tego ustępu informują Komisję o jakiejkolwiek późniejszej zmianie przed jej wprowadzeniem.

▼B

Państwa członkowskie dbają, aby dane udostępniane agencji płatniczej obejmowały wszelkie informacje konieczne do wypłaty premii ubojowej, a zwłaszcza:

a) typy i ilości zwierząt, zgodnie z art. 116 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, poddanych ubojowi w ciągu danego roku;

b) informacje dotyczące zgodności z limitami wiekowymi i wagą tuszy, określonymi w wymienionym artykule wraz z okresem przetrzymywania, o którym mowa w art. 80 niniejszego rozporządzenia;

c) w stosownych przypadkach informacje potrzebne do wypłaty premii specjalnej w momencie uboju.

3. W odniesieniu do zwierząt, które były przedmiotem obrotu wewnątrz Wspólnoty po upływie okresu przetrzymywania, o którym mowa w art. 80, nawet jeżeli państwo członkowskie, w którym przeprowadzono ubój, podejmie decyzję o stosowaniu odstępstwa przewidzianego w ust. 2 niniejszego artykułu, rzeźnia wydaje dokument określony w niniejszym artykule ust. 1 akapit czwarty lit. a).

Jednak jeżeli systemy przesyłania danych obu państw członkowskich są kompatybilne, to mogą one uzgodnić stosowanie ust. 2.

Państwa członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu zagwarantowania skuteczności kontroli autentyczności składanych dokumentów lub dokładności wymienianych danych. W tym celu państwo członkowskie, w którym dokonywana jest płatność, regularnie wysyła państwu członkowskiemu, w którym ma miejsce ubój, zestawienie zaświadczeń (lub zastępujących je informacji) otrzymanych z państwa członkowskiego uboju i wystawionych przez rzeźnie, w podziale na rzeźnie.

Artykuł 79

Masa i sposób prezentacji tusz

1. Na potrzeby art. 116 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 tusze cieląt są prezentowane po oskórowaniu, wypatroszeniu i wykrwawieniu, bez głowy i racic, lecz z wątrobą, nerkami i tłuszczem nerkowym.

2. Uwzględniana masa jest masą tuszy po schłodzeniu bądź masą ciepłą, ustaloną możliwie jak najszybciej po uboju i zmniejszoną o 2 %.

3. Jeżeli tusze są prezentowane bez wątroby, nerek lub tłuszczu nerkowego, to ich masa jest powiększana o:

a) 3,5 kg na wątrobę;

b) 0,5 kg na nerki;

c) 3,5 kg na tłuszcz nerkowy.

4. Państwa członkowskie mogą postanowić, że jeżeli w momencie uboju lub wywozu cielę ma mniej niż sześć miesięcy, to wymaganie w zakresie masy, o którym mowa w art. 116 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 jest uznane za spełnione.

Jeżeli nie można ustalić masy tuszy w rzeźni, to wymaganie dotyczące masy o którym mowa w art. 116 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 jest uznane za spełnione, o ile masa żywca nie przekracza 300 kilogramów.

▼B

Artykuł 80

Okres przetrzymywania

1. Premia ubojowa jest wypłacana rolnikowi, który przetrzymywał zwierzę przez minimalny okres przetrzymywania dwóch miesięcy, kończący się na mniej niż jeden miesiąc przed ubojem lub na mniej niż dwa miesiące przed wywozem.

2. W przypadku cieląt poddawanych ubojowi przed osiągnięciem wieku trzech miesięcy okres przetrzymywania wynosi jeden miesiąc.

Artykuł 81

Pułapy krajowe

1. Pułapy krajowe, o których mowa w art. 116 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zostały ustalone w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli zastosowanie proporcjonalnego zmniejszenia, o którym mowa w art. 116 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, daje w wyniku liczbę zakwalifikowanych zwierząt mniejszą od liczby całkowitej, to przyznaje się odpowiedni ułamek dziesiętnych części jednostkowej kwoty premii ubojowej. W tym celu uwzględnia się tylko jedno miejsce po przecinku.

Sekcja 5

Postanowienia ogólne

Artykuł 82

Wypłata zaliczek

1. Zgodnie z art. 29 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, na podstawie wyników kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu właściwy organ wypłaca rolnikowi zaliczkę według liczby zwierząt uznanych za kwalifikujące się do wypłaty, w wysokości 60 % premii specjalnej, premii z tytułu krów mamek oraz premii ubojowej.

W przypadku premii specjalnej, programu specjalnego dla jałówek, o którym mowa w art. 74, oraz premii ubojowej państwa członkowskie mogą obniżyć procent zaliczki, jednak nie może ona być niższa od 40 %.

Zaliczki nie można wypłacać przed dniem 16 października roku kalendarzowego, w odniesieniu do którego złożono wniosek o premię.

2. Ostateczna wypłata premii obejmuje kwotę równą różnicy między zaliczką a wysokością premii, do której jest uprawniony dany rolnik.

Artykuł 83

Rok przydziału

1. Data złożenia wniosku stanowi termin operacyjny do ustalenia roku, na który przydzielane są zwierzęta objęte premią specjalną

▼B

i premią z tytułu krów mamek, oraz do wyznaczenia liczby dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP) stosowanej do obliczenia gęstości obsady zwierząt.

Jeżeli jednak premia specjalna jest przyznawana zgodnie z art. 56, to kwota możliwej do uzyskania premii jest kwotą obowiązującą w dniu 31 grudnia roku, w którym miał miejsce ubój lub wywóz, w następujących przypadkach:

a) jeżeli zwierzę poddano ubojowi bądź wywieziono nie później niż w dniu 31 grudnia;

b) jeżeli wniosek o premię na to zwierzę złożono po upływie tego terminu.

2. W przypadku premii ubojowej do celów stosowania współczynnika pomocy i obliczania proporcjonalnej obniżki zgodnie z art. 81, rokiem przydziału jest rok uboju lub wywozu.

Artykuł 84

Kary za nielegalne użycie lub posiadanie niektórych substancji lub produktów

W razie powtarzających się przypadków naruszania przepisów przez nielegalne używanie bądź posiadanie substancji lub produktów niedopuszczonych przez odnośne wspólnotowe przepisy weterynaryjne, na mocy art. 119 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwa członkowskie wyznaczają długość okresu wykluczenia z programów pomocy w zależności od stopnia naruszenia.

Artykuł 85

Ustalenie indywidualnej kwoty mlecznej

Do końca siódmego kolejnego okresu określonego w art. 66 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w drodze odstępstwa od terminów ustalonych w art. 62 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, państwo członkowskie może podjąć decyzję, by w odniesieniu do rolników produkujących mleko, którzy zwalniają bądź przejmują całość lub część kwot indywidualnych odpowiednio w dniu 31 marca lub 1 kwietnia, zgodnie z art. 65 lit. i) oraz k) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub na mocy przepisów krajowych przyjętych celem wdrożenia art. 73, 74 i 75 wymienionego rozporządzenia, maksymalną kwotę indywidualną mleka dostępnego do zakwalifikowania do premii z tytułu krów mamek oraz maksymalną liczbę krów mamek ustalić w dniu 1 kwietnia.

Artykuł 86

Wyznaczanie okresów przetrzymywania

Ostatni dzień okresów przetrzymywania, o których mowa w art. 53, art. 57 ust. 1, art. 61 oraz 80 jest dniem roboczym lub świątecznym poprzedzającym dzień, którego data pokrywa się z datą rozpoczęcia okresu.

▼B

Artykuł 87

Identyfikacja i rejestracja zwierząt

Wymóg identyfikacji i rejestracji zwierząt, ustalony w art. 117 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, stosuje się do zwierząt urodzonych przed dniem 1 stycznia 1998 r., zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie Rady 2008/71/WE ([1]), z wyjątkiem zwierząt, które są przedmiotem obrotu wewnątrz Wspólnoty.

TYTUŁ III

SZCZEGÓŁOWE ZASADY DOTYCZĄCE TYTUŁU V ROZPORZĄDZENIA (WE) nr 73/2009

ROZDZIAŁ 1

System jednolitej płatności obszarowej

Artykuł 88

Minimalna powierzchnia przypadającego na gospodarstwo obszaru kwalifikującego się

Minimalna powierzchnia obszaru kwalifikującego się przypadającego na gospodarstwo, za którą można wnioskować płatności, przekraczająca 0,3 ha, zgodnie z art. 124 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009, została ustalona w załączniku VII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 89

Powierzchnie użytków rolnych

Powierzchnie użytków rolnych objęte systemem jednolitej płatności obszarowej, jak przewidziano w art. 124 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zostały określone w załączniku VIII do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 90

Produkcja konopi

Przepisy dotyczące odmian konopi, o których mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1120/2009 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian w odniesieniu do kwalifikowalności do systemu jednolitej płatności obszarowej.

ROZDZIAŁ 2

Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie

Artykuł 91

Współczynnik redukcji

Jeżeli w danym sektorze uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie przekroczą maksymalny poziom dopuszczony przez Komisję zgodnie z art. 132 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, to stawka uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich dla danego sektora jest proporcjonalnie zmniejszana przez zastosowanie współczynnika redukcji.

([1]) Dz.U. L 213 z 8.8.2008, s. 31.

▼B

Artykuł 92

Warunki kwalifikowalności

Do celów art. 132 ust. 7 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 Komisja uwzględnia w szczególności specjalne pule środków finansowych przypadające na (pod)sektor, o których mowa w art. 132 ust. 5 wymienionego rozporządzenia, oraz warunki kwalifikowalności mające zastosowanie do odpowiednich płatności bezpośrednich w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie, o których mowa w art. 132 ust. 2 akapit czwarty tego rozporządzenia.

Do celów art. 132 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz niniejszego rozdziału „odpowiadający systemowi płatności bezpośrednich mającemu zastosowanie w tym czasie w państwach członkowskich innych niż nowe państwa członkowskie" oznacza każdy rodzaj płatności bezpośrednich wymieniony w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przyznanych w roku stosowania uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich, których warunki kwalifikowalności są podobne do warunków przedmiotowych uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich.

Artykuł 93

Kontrole

Nowe państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki kontroli celem zapewnienia, by zostały spełnione warunki przyznawania uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich, określone w zezwoleniu Komisji zgodnie z art. 132 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 94

Sprawozdanie roczne

Nowe państwa członkowskie składają sprawozdania zawierające informacje na temat środków uruchomionych celem wdrożenia uzupełniających krajowych płatności bezpośrednich przed dniem 30 czerwca roku następującego po ich wdrożeniu. Sprawozdanie obejmuje co najmniej następujące elementy:

a) jakiekolwiek zmiany sytuacji mające wpływ na uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie;
b) w odniesieniu do każdej uzupełniającej krajowej płatności bezpośredniej: liczbę beneficjentów, całkowitą kwotę przyznanej uzupełniającej krajowej płatności, liczbę hektarów, liczbę zwierząt lub innych jednostek wypłaconej płatności;
c) sprawozdanie na temat środków kontroli zastosowanych zgodnie z art. 93.

▼M5

Artykuł 94a

Powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, są dokonywane zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 ([1]).

▼B

Artykuł 95

Pomoc państwa

Uzupełniające krajowe płatności bezpośrednie wypłacone niezgodnie z zezwoleniem Komisji, o którym mowa w art. 132 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, są uznane za pomoc państwa przyznaną bezprawnie w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ([2]).

([1]) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.
([2]) Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

▼B

TYTUŁ IV

PRZEPISY UCHYLAJĄCE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 96

Uchylenie

1. Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 traci moc z dniem 1 stycznia 2010 r.

Jednak rozporządzenie to stosuje się nadal do wniosków o pomoc dotyczących 2009 r. i poprzedzających okresów premiowych.

2. Odniesienia do rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 są rozumiane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i należy je interpretować zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku IX.

Artykuł 97

Przepisy przejściowe

W drodze odstępstwa od art. 32 ust. 2 oraz art. 159 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 oraz w odniesieniu do pomocy z tytułu roślin energetycznych zgodnej z rozdziałem 8 oraz programu dobrowolnego odłogowania zgodnego z rozdziałem 16 wymienionego rozporządzenia, przetwarzanie surowców ze zbiorów w 2009 r. odbywa się do daty ustalonej przez zainteresowane państwo członkowskie, ale nie później niż do dnia 31 lipca 2011 r.

W przypadku upraw innych niż uprawy jednoroczne, które mają zostać zebrane po 2009 r., rozdziały 8 i 16 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 przestają obowiązywać w odniesieniu do plonów zebranych od roku 2010, a zabezpieczenia wniesione zgodnie z art. 31 ust. 3 oraz art. 158 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 zwalniane są w terminie ustalonym przez zainteresowane państwo członkowskie, ale nie później niż do dnia 31 lipca 2010 r.

Artykuł 98

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o pomoc dotyczących okresów premiowych rozpoczynających się z dniem 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

SPECJALNA PŁATNOŚĆ Z TYTUŁU UPRAWY RYŻU

Obliczanie współczynnika redukcji, o którym mowa w art. 8

1. Celem stwierdzenia ewentualnego przekroczenia obszaru bazowego, o którym mowa w art. 76 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, właściwy organ państwa członkowskiego powinien z jednej strony uwzględnić obszary bazowe bądź podobszary bazowe określone w art. 75 tego rozporządzenia, z drugiej zaś łączną powierzchnię obszarów, w odniesieniu do których złożono wnioski o pomoc dla tych obszarów i podobszarów bazowych.

2. Ustalając łączną powierzchnię, w odniesieniu do której złożono wnioski, nie należy uwzględniać wniosków bądź części wniosków, w odniesieniu do których kontrola wykazała, że są wyraźnie nieuzasadnione.

3. Jeżeli w odniesieniu do niektórych obszarów bazowych lub podobszarów bazowych stwierdzone zostanie przekroczenie, państwo członkowskie ustala procent przekroczenia, obliczony z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, przed ostatecznym terminem określonym w art. 6 niniejszego rozporządzenia. W przypadkach gdy przekroczenie można przewidzieć, państwo członkowskie bezzwłocznie informuje o tym producentów.

4. Współczynnik redukcji specjalnej płatności z tytułu uprawy ryżu oblicza się zgodnie z art. 76 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 według następującego wzoru:

   Współczynnik redukcji = obszar referencyjny podobszaru bazowego podzielony przez łączną powierzchnię, w odniesieniu do której złożono wnioski o pomoc w ramach tego podobszaru bazowego.

   Zredukowaną specjalną płatność z tytułu uprawy ryżu oblicza się według następującego wzoru:

   Zredukowana specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu = specjalna płatność z tytułu uprawy ryżu pomnożona przez współczynnik redukcji.

   Ten współczynnik redukcji i tę zredukowaną specjalną płatność z tytułu uprawy ryżu oblicza się dla każdego podobszaru bazowego po zastosowaniu przeniesień, o których mowa w art. 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Przeniesień dokonuje się na korzyść podobszarów bazowych, w których limity zostały przekroczone. Dokonuje się tego proporcjonalnie do przekroczeń stwierdzonych w podobszarach bazowych, w których limity zostały przekroczone.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

BADANIE ŁUBINU GORZKIEGO, O KTÓRYM MOWA W ART. 13

Należy przeprowadzić na próbce 200 ziaren, pobranej z próby ważącej 1 kg z każdej partii maksymalnie 20 ton.

Wyłącznym celem badania jest uzyskanie wiarygodnego dowodu na obecność ziarna gorzkiego w próbce. Tolerancja jednolitości wynosi 1 ziarno na 100. Należy stosować metodę cięcia ziarna (*grain-cut method*) według Von Sengbuscha (1942), Ivanova i Smirnovej (1932) oraz Eggebrechta (1949). Ciąć w poprzek ziarno suche lub spęczniałe. Połówki ziaren umieścić na sicie i zanurzyć sito w roztworze jodu na dziesięć sekund, a następnie płukać przez pięć sekund strumieniem wody. Powierzchnia przecięcia ziarna gorzkiego zbrązowieje, zaś ziarno o niskiej zawartości alkaloidów zachowa żółte zabarwienie.

Przygotowanie roztworu jodu: rozpuścić 14 g jodanu potasu w możliwie jak najmniejszej ilości wody, dodać 10 g jodu i rozcieńczyć do 1 000 cm^3. Roztwór powinien się odstać przez tydzień przed użyciem. Przechowywać w butelkach z ciemnego szkła. Przed użyciem rozcieńczyć przygotowany roztwór, zwiększając jego początkową objętość od trzech do pięciu razy.

▼B

ZAŁĄCZNIK III

OBSZARY KWALIFIKUJĄCE SIĘ DO UZYSKANIA PREMII ZA KOZY

1. Bułgaria: cały kraj.
2. Cypr: cały kraj.
3. Portugalia: cały kraj, z wyłączeniem Azorów.
4. Słowenia: cały kraj.
5. Słowacja: wszystkie obszary górskie w rozumieniu art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ RAS BYDŁA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 59

— Angler Rotvieh (Angeln) – Rød dansk mćlkerace (RMD) – German Red – Lithuanian Red

— Ayrshire

— Armoricaine

— Bretonne Pie-Noire

— Fries-Hollands (FH), française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mżlkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR), Czarno-biała, Czerwono-biała, Magyar Holstein-Friz, Dutch Black and White, Estonian Holstein, Estonian Native, Estonian Red, British Friesian, črno-bela, German Red and White, Holstein Black and White, Red Holstein

— Groninger Blaarkop

— Guernsey

— Jersey

— Malkeborthorn

— Reggiana

— Valdostana Nera

— Itäsuomenkarja

— Länsisuomenkarja

— Pohjoissuomenkarja.

▼B

ZAŁĄCZNIK V

PRZECIĘTNA MLECZNOŚĆ, O KTÓREJ MOWA W ART. 63

(kilogramy)

Belgia	6 920
Republika Czeska	5 682
Estonia	5 608
Hiszpania	6 500
Francja	5 550
Cypr	6 559
Łotwa	4 796
Litwa	4 970
Węgry	6 666
Austria	4 650
Polska	3 913
Portugalia	5 100
Słowacja	5 006

▼B

ZAŁĄCZNIK VI

KRAJOWE PUŁAPY PREMII ZA UBÓJ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 81 UST. 1

	Dorosłe bydło	Cielęta
Belgia	—	335 935
Hiszpania	1 982 216	25 629
Portugalia	325 093	70 911

▼B

ZAŁĄCZNIK VII

MINIMALNA POWIERZCHNIA PRZYPADAJĄCEGO NA GOSPODARSTWO OBSZARU KWALIFIKUJĄCEGO SIĘ W RAMACH SYSTEMU JEDNOLITEJ PŁATNOŚCI OBSZAROWEJ

Nowe państwa członkowskie	Minimalna powierzchnia przypadającego na gospodarstwo obszaru kwalifikującego się, o której mowa w art. 124 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 (ha)
Bułgaria	1 Przy czym gospodarstwa o powierzchni upraw stałych co najmniej 0,5 ha mogą wnioskować o płatności
Cypr	0,3
Republika Czeska	1
Estonia	1
Węgry	1 Przy czym gospodarstwa o powierzchni sadów bądź winnic przekraczającej 0,3 ha mogą wnioskować o płatności
Łotwa	1
Litwa	1
Polska	1
Rumunia	1
Słowacja	1

▼B

ZAŁĄCZNIK VIII

POWIERZCHNIA UŻYTKÓW ROLNYCH OBJĘTA SYSTEMEM JEDNOLITEJ PŁATNOŚCI OBSZAROWEJ

Nowe państwa członkowskie	Powierzchnia użytków rolnych objęta systemem jednolitych dopłat obszarowych, o której mowa w art. 124 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 (w tys. ha)
Bułgaria	3 492
Cypr	140
Republika Czeska	3 469
Estonia	800
Węgry	4 829
Łotwa	1 475
Litwa	2 574
▼M4	
Polska	14 000
▼B	
Rumunia	8 716
▼M1	
Słowacja	1 865

▼B

ZAŁĄCZNIK IX

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004	Niniejsza dyrektywa
art. 1	art. 1
art. 2	art. 5
art. 2 ust. 2	art. 5 ust. 3
art. 2 ust. 3	art. 3
art. 2 ust. 5	art. 13
art. 3	art. 4
art. 4	art. 6
art. 5	—
art. 6	—
art. 7	—
art. 8	—
art. 9	—
art. 10	—
art. 11	art. 14
art. 12	art. 7
art. 13	art. 8
art. 14	art. 9
art. 15	art. 15
art. 16	art. 16
art. 17	art. 17
art. 18	—
art. 19	art. 10
art. 20	art. 11
art. 21	art. 12
art. 22	—
art. 23	—
art. 24	—
art. 25	—
art. 26	—
art. 27	—
art. 28	—
art. 29	—
art. 30	—
art. 31	—
art. 32	—
art. 33	—
art. 34	—

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004	Niniejsza dyrektywa
art. 35	—
art. 36	—
art. 36a	—
art. 37	—
art. 38	—
art. 39	—
art. 40	—
art. 41	—
art. 42	—
art. 43	—
art. 44	—
art. 45	—
art. 46	art. 18
art. 47	art. 19
art. 48	art. 20
art. 49	art. 21
art. 49a	art. 22
art. 50	art. 23
art. 51	—
art. 52	—
art. 53	—
art. 54	—
art. 55	—
art. 56	—
art. 57	—
art. 58	—
art. 59	—
art. 60	—
art. 61	—
art. 62	—
art. 63	—
art. 64	—
art. 65	—
art. 66	—
art. 67	—
art. 68	—
art. 69	—
art. 70	art. 35
art. 71	art. 36
art. 72	art. 37
art. 73	art. 38

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004	Niniejsza dyrektywa
art. 74	art. 39
art. 75	art. 40
art. 76	art. 41
art. 77	art. 42
art. 78	art. 43
art. 79	art. 44
art. 80	art. 45
art. 81	art. 46
art. 82	art. 47
art. 83	art. 48
art. 84	art. 49
art. 85	—
art. 86	—
art. 87	art. 50
art. 88	art. 51
art. 89	art. 52
art. 90	art. 53
art. 91	art. 54
art. 92	art. 55
art. 93	art. 56
art. 94	art. 57
art. 95	art. 58
art. 96	—
art. 97	—
art. 98	—
art. 99	art. 59
art. 100	art. 60
art. 101	art. 61
art. 102	art. 62
art. 103	art. 63
art. 104	art. 64
art. 105	art. 65
art. 106	art. 66
art. 107	art. 67
art. 108	art. 68
art. 109	art. 69
art. 110	art. 70
art. 111	art. 71
art. 112	art. 72
art. 113	art. 73
art. 114	art. 74

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004	Niniejsza dyrektywa
art. 115	art. 75
art. 116	art. 76
art. 117	—
art. 118	—
art. 118a	—
art. 118b	—
art. 118c	—
art. 118d	—
art. 119	—
art. 120	art. 77
art. 121	art. 78
art. 122	art. 79
art. 123	art. 80
art. 124	art. 81
art. 125	—
art. 126	art. 82
art. 127	art. 83
art. 128	—
art. 129	art. 84
art. 130	art. 85
art. 130a	art. 86
art. 131	—
art. 132	art. 87
art. 133	—
art. 134	art. 88
art. 135	art. 89
—	art. 90
art. 136	—
art. 137	—
art. 138	—
art. 139	art. 91
art. 139a	art. 92
art. 140	art. 93
art. 141	art. 94
art. 142	art. 95
art. 142a	—
art. 143	—
art. 144	—
art. 145	—
art. 146	—
art. 147	—

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004	Niniejsza dyrektywa
art. 148	—
art. 149	—
art. 150	—
art. 151	—
art. 152	—
art. 153	—
art. 154	—
art. 155	—
art. 156	—
art. 157	—
art. 158	—
art. 159	—
art. 160	—
art. 163	—
art. 164	—
art. 165	—
art. 166	—
art. 167	—
art. 168	—
art. 169	—
art. 170	—
art. 171	—
art. 171a	art. 24
art. 171aa	art. 25
art. 171ab	art. 26
art. 171ac	art. 27
art. 171ad	art. 28
art. 171ae	art. 29
art. 171af	art. 30
art. 171ag	—
art. 171ah	—
art. 171 ai	—
art. 171b	—
art. 171ba	—
art. 171bb	—
art. 171bc	—
art. 171c	—
art. 171ca	—
art. 171cb	—
art. 171cc	—
art. 171cd	—

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004	Niniejsza dyrektywa
art. 171ce	—
art. 171cf	—
art. 171cg	—
art. 171ch	—
art. 171ci	—
art. 171cj	—
art. 171ck	—
art. 171cl	—
art. 171cm	—
art. 171cn	—
art. 171co	—
art. 171cp	—
art. 171d	art. 31
art. 171da	art. 32
art. 171db	art. 33
art. 171dc	art. 34
art. 172	art. 96
—	art. 97
art. 173	art. 98
załącznik I	załącznik II
załącznik II	załącznik I
załączniki III, IV, V, VI, VII, VIII, IX	—
załącznik X	załącznik III
załączniki XI, XII, XIII, XIV	—
załącznik XV	załącznik IV
załącznik XVI	załącznik V
załącznik XVII	załącznik VI
załączniki XVIII, XIX	—
załącznik XX	załącznik VII
załącznik XXI	załącznik VIII
Załączniki XXII–XXX	—